

Osadní zpěvník
Údolí návratu

Písně časem zaprášené

Úvodní slovo

Co říci úvodem... Jak to všechno začalo? První myšlenky na osadní zpěvník přišly jednoho letního večera při oslavě u osadní boudy. Seděl jsem u stolu se Zdeňkem Palánem a Mírou Vrlou. Krom mnoha témat přišla na řadu taková chmurná myšlenka. Kdo bude hrát po nás? Budou si vůbec budoucí generace pamatovat texty, které hrajeme? Když nebudou znát texty a akordy, nebudou chtít hrát. Došel jsem k závěru, že je s tím potřeba něco udělat. Řekl jsem si, že vytvořím osadní zpěvník.

Stálo to spoustu nervů a času, ale dobrá věc se „snad“ podařila. „Míro, Zdeňku, konečně je to hotový!“

.....

Rozhodl jsem se do zpěvníku přidat i tzv. zlidovělé písně, které se staly nedílnou součástí bujarých oslav. Bez nich už si pozdní hraní neumíme ani představit. Jedná se např. o píseň Želva od kapely Olympic nebo Víš od kapely Keks. Je jich zde pouhý zlomek, protože kdybych měl přidat úplně všechny, byl by zpěvník na několik dílů.

.....

Součástí zpěvníku jsou poznatky o původu některých písní. Ty jsou v seznamu označeny hvězdičkou. Mnohdy je hrají celé generace, ale často člověk ani neví její skutečný původ. Dále jsou ve zpěvníku zajímavosti z historie osad S.T.O.B.u.

.....

Mnoho písniček mám spojených s lidmi - Jaromíra „Mateše“ Bauera a jeho Divoký koně, Mirka „Mirise“ Navrátila a Pole s bavlou, Marka „Máru“ Vávru s oblíbenou písní Co se dál bude dít atd.

.....

Přál bych si, aby si každý, kdo bude zpívat z tohoto zpěvníku vzpomněl na kamarády, kteří je s láskou zpívali a jejich oblíbené písně již zpívají u nebeské vaty. Já si vždy vzpomenu na Míru Vrlu a jeho Klokočí nebo Tyrolské pláň, Zdeňka Palána a jeho Tennessee Waltz atd.

Rád bych poděkoval všem muzikantům z osady, kteří mi pomohli dát dohromady nápady na písně do zpěvníku. Jmenovat musím Karla Skopce, který mi dodal úplné a přesné znění osadní hymny a písně Polár. Hance Palánové, která byla tak hodná, že jsem za ní mohl přijít s kytarou a několik písniček jsme

přezpívali, abych si je přesně zapsal. Romanovi Hellerovi, jenž zařídil vytisknutí zpěvníků. Karlovi Zieglerovi a do tramského nebe i Jirkovi „Péro“ Patkovi, z jejichž kronik jsem čerpal historické informace.

Nakonec snad zbývá popřát Všem, kteří budou listovat v tomto zpěvníku, aby zde našli své oblíbené písně. Snad naleznete zalíbení i v zajímavostech, které jsem pro zpěvník vyhledal.

Tento zpěvník je věnovaný Všem, kteří mají osadu Údolí návratu v srdci i Těm, kteří již nejsou mezi námi.

„AHOJ! “

Martin „Macák“ Navrátil

Seznam písní

1. Abilene - G
- 2.-3. Amazonka - A *
4. Aljaška - D
5. Árie měsíce - D
6. Až ztichnou bílé skály - Dmi *
7. Bedna od whisky - Ami
8. Bessie - G
9. Bláznova ukolébavka - G
10. Bluegrass - G
11. Boty proti lásce - E
12. Buráky - G
13. Barevný šál - D
14. Bim, Bam - C
15. Blues na cestu poslední - E
16. Co se dál bude dít - D *
17. Dajána - C
18. Dál šiny zvoní - Dmi
19. Divokej, horskej tymián - D
20. Dlouhý, černý závoj - D
21. Do rána toulám - G *
22. Doney Gal - G *
23. Dvě báby - G
24. Drnová Chajda - D
25. Dostavník - Ami
26. Éra parních lokomotiv - A
27. Franky Dlouhán - C
28. Generační - Gmi
29. Hardy - D
Osada Psané skály *
30. Hejno vran - C
31. Hlídej lásku, skálo má - C
32. Ho, Ho Watanay - D
Honky tonky blues - E
33. Hrášek - D
34. Hráz - G
35. Hudsonský šify - D
36. Chajda - D
Igelit - G
37. Island - G
38. Osada Černá skála *
39. Já přijdu za tebou - C
40. Jednou budu dál - A
41. Já sem tak línej - C
42. Japonečka malá - D
43. Jaro - Ami
44. Je na západ cesta dlouhá - C *
45. Je sobota - D
46. Osada Údolí návratu *
47. Jenoféfa - D
48. Jesse James - G
49. Jižní kříž - C *
50. Jó, třešně zralý - G
51. John Hardy - G
52. Já v poslední době - C *
53. Kapitáne - Ami
Kapkami si děšť - E
- 54.-55. Kdo vchází do tvých snu má
lásko? - C
56. Kdyby tady byla taková panenka
- D
57. Osada Večerní hvězda *
- 58.-59. Když jsem sloužil u maríny
- D
60. Klokočí - C
61. Kocábka - G
62. Když jedu ulicí - D
63. Kopyta koní - C
64. Krajina posedlá tmou - G
65. Kvetly máky - D
66. Kam tak spěcháš, trampe
kamaráde? - C *
67. Letí šíp savanou - C
- 68.-69. Lodníkův lament - Emi
Lod' (Ahoj, kamaráde!)
- Emi
70. Little Big Horn - Dmi
71. Malý, bílý dům - E
72. Můj koníček - G
73. Zajímavosti ze světa trampingu
74. Marta - C
75. Mávej - E
76. Modřínů háj - C
77. Osada Becajda *
78. Montgomery - D
79. Na osadě hráli - D *
80. Niagara - Hmi *
81. Nezacházej slunce - D *
- 82.-83. Narozeninová směska - D *
84. Okoř - D
85. Osada, stará zas - Ami
86. Panenka - G
87. Parta z ranče Ypsilon - G
Petrolejky - D
88. Poutník a dívka - G
89. 500 mil - G *
90. Píseň severu - Hmi *
91. Pochod marodů - Ami
92. Polár - Gmi
93. Pole s bavlnou - D
94. Ponny Express - D
95. Přístav Kingston Town - C
96. Ptáčata - G
97. Pramínek vlasů - C
98. Ráno bylo stejný - C *
99. Rikatádo - G *
100. Rodné údolí - D

101. Rosa na kolejích - C
102. Rosenka - Emi
Rovnou - G
103. Ruty, šuty - C
104. Osada Měsíční údolí *
105. Řeka hučí - D
106. Sbohem galánečko - C
107. Sbohem, kapitáne - G
108. Sbohem lásko - C
109. Sedm dostavníků - Emi *
110. Sedmnáct dnů - Emi *
111. Severní vítr - C
112. Sosna - Dmi
113. Stánky - D *
114. Stará pacifická - D
115. Slavíci z Madridu - Ami
116. Šla panenka k zpovídání - D
Širý proud - D
117. Šest bílých koní - G
118. Tam u nebeských bran - C
119. Tennessee Waltz - G
120. Osada Sioux *
121. Tereza - C
122. Tisíc mil - G
123. Travička zelená - C *
124. Tři kříže - Dmi
125. Tyrolské pláně - D
126. Údolí návratu - Ami *
127. V krčmě Santa Puelo - Dmi
128. Valčíček - D
129. Vandrák je na světě... - D
130. Osada Albatros *
131. Veď mě dál, cesto má - G
132. Velrybářská výprava - D
133. Viš - Ami
134. Viš, kdo ti smí? - D *
135. Vlajka - Dmi *
136. Večer na ostrovech - E
137. Whisky, to je moje gusto - C
138. Z Fortu Jerry (Rek ten Jerry)
- G
139. Za chvíli už budu v dáli - G
- 140.-141. Zatracený život - G *
142. Zátoka - C
143. Zelené pláně - Ami *
144. Zlaté střevíčky - D
145. Zlatokop Tom - G
146. Zrzavej Johnny - D
147. Zvedněte kotvy - D
148. Zvláštní znamení touha - Dmi
149. Želva - G
150. Život je jen náhoda - G *

Greenhorns - Abilene |G|

- G H7 C G
1. Abilene, Abilene, teď už jen o tobě sním,
A7 D7 G C G D7
ten věčnej sen mě táhne jen k Abilene, tam k Abilene.
2. Už dávno nejsem mladíkem, a tak se vracím s prosíkem
tím vandrácským taxíkem, jó, k Abilene, jó, k Abilene.
3. Abilene, Abilene, tam vedou koleje, tam táhne dým,
když se s jarem navracím k Abilene, k Abilene.
- 4.=1.
5. Abilene, Abilene, pražce všech tratí znaj' můj stín,
ten stín jde krokem pomalým k Abilene, k Abilene.
- 6.=1.
- 7.=1.

Hop Trop - Amazonka |A|

Intro: A - Asus4 - A

A
1. Byly krásný naše plány,
C#mi Cmi - Hmi
byla jsi můj celej svět,
A Hmi
čas je vzal a nechal rány,
Hmi E
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
E
i když si tak neříká.

E7 A F#mi
Ref.: Nebe modrý zrcadlí se,
F#mi Hmi
v řece, která všechno ví,
A Hmi
stejnou barvu jako měly,
Hmi E
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

Ref.:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

Osady, které již spatřily světlo světa v okolí města Benešov u Prahy, chtěly založit spolek. Spolek, který by charakterizoval velké přátelství mezi osadami. Členové osad se sešli na valné hromadě, kde byla vytvořena základní listina. Listina obsahovala pravidla vedení spolků. Léta páně 5.1.1933 byla okolkována Zemským úřadem v Praze. V ten den vznikl S.T.O.B., Sdružení Trampských osad Benešovska.

Jiří „George“ Fallada - Aljaška |D|

D G D

1. Když jaro na Aljašku zavítá k nám,

Hmi

hromadu zlata za zimu mám,

D Hmi

šampaňský víno si do srubu dám,

D G D

když jaro na Aljašku zavítá k nám.

2. S dívenkou hezkou budu tam žít,
na jihu mě čeká a chce si mě vzít,
mosaznou postel jí objednáám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám.

3. Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
dva roky čekat, co moh jsem chtít víc,
teď už je vdaná a co z toho mám,
že jaro na Aljašku zavítá k nám.

4. Nač hlavu věšet tak nedá se žít,
šampaňský víno sám budu pít,
s kamarády svými tu zůstanu sám,
D G D
když jaro na Aljašku zavítá k nám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám.

Jiří Suchý/Jiří Šlitr - Árie měsíce |D|

- D A7
1. Plavu si, ani nevím jak, vždyť nemám prsa, nemám znak,
A7 D A7
mám jen hlavu plnou ideálů.
D A7
mám rád vodu zelenou a pletu si ji s ozvěnou,
D D7
narážejí obě na stejnou skálu.
- G D A7 D A7 D A7 D D7
Ref.: Mám vodu rád, a proto si na její chlad tu zvykám.
G D A7 D E7 A7
Hraju si s kapry i s lososy a tykám štikám.
2. Řekni, štiko modrošedá, proč voda mi pokoj nedá,
a proč mě láká a proč mě láká?
Proč šťasten jsem když do ucha mi chladná voda šplouchá,
a cáká a cáká a cáká a cáká.

Ref.:

- D A7
3. Řekni, štiko modrošedá, proč voda mi pokoj nedá,
D
a proč mě láká a proč mě láká?
D A7
Proč šťasten jsem, když do ucha mi chladná voda šplouchá
D A7 D A7 D
a cáká a cáká a cáká a cáká ... a cáká.

Settleři - Až ztichnou bílé skály |Dmi|

- Dmi Gmi Dmi
1. Děvčátko, vím, že dnes je loučení,
A7 Dmi
do ráje krás už soumrak padá.
Gmi
Zklamán a sám v osady klín se vrátím,
Dmi A7 D
dám v zapomnění, snění večerům stříbrným.
- D D Db G D
Ref.: Až ztichnou bílé skály
D A7 D G
nad velkou peřejí den zhasne tmou.
D D Db G D
Tam, kde jsme spolu stáli,
A7 D G - D - D7
tam srdce zaletí se vzpomínkou.
G
Snad pro sny spálené
D E7 A7
oči se zarosí, o štěstí vzdálené si zaprosí.
D Db G D
Až ztichnou bílé skály,
A7 D G - D
ty budeš někde v dáli už dávno spát.
2. Nesmíme znát, co život nám chtěl dát,
nesmíme mít, co duše pojí.
Snad zůstanou nám v srdci místa bílá,
pro duši chudou budou v osadě stále hrát.

Ref.:

.....

Hudbu složil Franta Korda a text napsal jeho bratr Jenda Korda (autor textu trampské hymny Vlajka). V roce 1929 vznikla na chatě ve Svatojánských proudech píseň Až ztichnou bílé skály, kterou Settlers Club nazpíval v roce 1932 do rozhlasu a vzápětí se v aranžmá Harry Hardena (N. Stoljarovič) objevila v doprovodu jeho orchestru na gramofonové desce.

Miki Ryvola - Bedna od whisky |Ami|

- Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.
Ami C Ami E
Stojím s dlouhým vobojkem, jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
Ref.: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
A D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
A D E A
Do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
A D E A Ami
tak kopni do tý bedny, at' na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z vokna koukal ven,
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

Ref.:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

Ref.:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

Ref.: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!!!

Jarka Mottl - Bessie |G|

G A
1. Než se dívko spolu rozejdeme, nač si máme lhát,
D7 G A D7
možná, že se víc už nesejdeme, pozdě budeš lk...át.
G A
Pohlédni, tam za těmi horami nechci býti sám,
G C
jó, tam ti svou lásku dám, dřív, než odejdu sám,
A7 D D7
zpátky tě zvolám..

G
Ref.: V dáli (tam v dáli), tam kdesi za těmi lesy,
A
v dáli, u řeky kout najdeme si,
D7
až poplujem spolu peřejemi,
G A D7
snad tvé srdce lásku dopřeje mi.
G
V dáli, tam kdesi za těmi lesy,
A
v dáli, má krásná jediná Bessie,
G
než se vznítí jitro zlaté,
A D7 G
chci ti svou lásku dát.

2. Přijdu dřív, než sluníčko zapadne, polibek si vzít,
snad tě, dívko, konečně napadne, máš-li se mnou jít.
Pohlédni, tam za těmi horami celý svět je náš,
jó, tam ti svou lásku dám, dřív, než odejdu sám,
zpátky tě zavolám..

Ref.:

Pavel Dydovič/František Řebíček – Bláznova ukolébavka |G|

G D C G
1. Máš, má ovečko, dávno spát, i píseň ptáků končí,
D C G
kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
D C
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
D C D
zas má bílejší plášť a v okně je mříž.

G D
Ref.: Máš, má ovečko, dávno spát,
C A
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
G C G C
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
G C G
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Ref.:

Country píseň - Bluegrass |G|

G

1. Když jsem se jednou v Tennessee flákal,

C D G

slyšel jsem banjo hrát.

G

Hudbu tak drsnou a přece krásnou,

C D G

až jsem se musel ptát.

G

Ref.: Tohle je přece bluegrass,

C D G

tak jenom bluegrass zní.

G

Na pláních modrá tráva se vlní,

C D G

tohle je Tennessee.

2. V Tennessee každej farmář či cowboy
má tuhle hudbu rád.

A každej mužskej mladej či starej,
umí jí taky hrát.

Ref.:

3. Foukačka, banjo, kytara s basou,
co kdo po ruce má.
Rozbitý housle, v kapele místo,
i mandolína má.

Ref.:

4. Kvůli tý hudbě já sem zahodil jsem
svý boty toulavý.
Zůstal jsem navždy v kraji tý hudby,
já zůstal jsem v Tennessee.

Ref.: Tohle je přece ...

C D G

+ tohle je Tennessee,

C D G G

+ My pijem Hennesey (a taky Rum)!

Eduard Krečmar - Boty proti lásce |E|

E
1. Zas mi říkal, že má něco pro mne,
E
a to něco, to prý láska je.

A
Já však nechci žádnou lásku v domě,
E
přináší jen žal a výdaje.

G E G E
Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,
G E
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot.
Často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.

V těch botách ráda šlapu, zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.

V těch botách ráda šlapu, a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu, a tak si šlapu po štěstí.

E
Rec.: Pozor, boty! Pochodem vchod!

Greenhorns - Buráky |G|

G C G
1. Když Sever válčí s Jihem a zem šla do války,
G A D
na polích místo bavlny teď rostou bodláky.
G C G
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
G D G
jak válej se tam v trávě a louskaj' buráky.

G C G
Ref.: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
G A D
je lepší doma sedět a louskat buráky,
G C G
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
G D G
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, že dál už nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná armáda teď louská buráky.

Ref.:

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

Ref.:

Ref.: |: Hej hou, hej hou, trpaslíci jdou,
a nakopem je do prdele, pivo nenesou. :|

Pavel „Žalman“ Lohonka - Barevný šál |D|

D Hmi Emi A
1. Dej na hrob můj barevný šál,
Hmi Emi A
odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
D Emi F#7 Emi
dál chci se prát, i když prohrávám,
Emi A G D A
ve chvíli té, kdy zhasínám.

D Emi F# Emi
*: A do dlaní dej mi slunce žár,
Emi A G D A
dej listopad, v něm listů pár.

A Hmi Emi A
2. Jak bílý sníh tu vyhlížím,
Hmi Emi A
já měl rád smích, taky dívčí klín,
D Emi F#7 Emi
do vysokých trav chodíval jsem k ní,
Emi A G D A
navečer, když snad každý motýl spí.

D Hmi Emi A
3. Dej na hrob můj barevný šál,
Hmi Emi A
odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
D Emi F#7 Emi
odcházím rád, nemám dost už sil,
Emi A G D A
jak psanec dál bych tu věčně žil.

D Emi F# Emi
*: A do dlaní dej slunce žár,
Emi A G D
a na hrob můj barevný šál
Emi A G D
a na hrob můj barevný šál....

Spirituál kvintet - Bim, Bam |C|

C G
1. Hvězda zářila a vzduch se chvěl,
C
hvězda zářila a vzduch se chvěl,
C C7 F
hvězda zářila a vzduch se chvěl,
C G7 C
jasná noc nad Betlémem stála.

C F G C F G C
Ref.: Tichounce tam hrá...li, na zvonky si zvonili - bim, bam,
C F G C F G C
přišli lidé z dá...li, povídali a chodili sem tam.
F C
Ó, jak se máte?
F C
Ó, proč se ptáte?
C F G C F G C
Tichounce tam hrá...li, na zvonky si zvonili - bim, bam.

2. |: V chlévě dítě jako z růže květ, :| (3x)
králové vzdávají mu díky.

3. |: Látky, šperky, radost pohledět, :| (3x)
k tomu datle a čerstvé fíky.

Ref.:

4. |: K ránu všichni tiše usnuli, :| (3x)
k jejich štěstí či k jejich smůle.

5. |: Hvězda zářila a vzduch se chvěl, :| (3x)
pokoj všem lidem dobré vůle.

Ref.:

Jiří suchý, Jiří Šlitr - Blues na cestu poslední |E|

E (A7)

1. |: Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
(E7) E7
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán, :|
H7 A7 E
nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.
2. |: Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká, :|
je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.
3. |: Kam ti pozůstali, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám, :|
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.
4. |: Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední, :|
zazpívej si sám blues na cestu poslední.

Greenhorns- Co se bude dít |D|

1. Ty a já, prázdněj dům přímo svádí ke hříchům,
co se dál bude dít, dám ti hned znát.

2. Až se víc sešeří, zamkni zámky u dveří,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.

Ref.: Až uzamkneš všechny vchody, zhasnu lampu i retku,
nespoléhám na náhody, chci si tě vzít beze svědků.

3. Díрку klíčovou zandej touhle podkovou,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.

4. Okenní přivři rám, pomoz dolů roletám,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.

Ref.: Až uzamkneš všechny vchody, zhasnu lampu i retku,
nespoléhám na náhody, chci si tě vzít beze svědků.

5. Dřív, než spácháš hřích, zevnitř klíč nech ve dveřích,
|: co se dál bude dít, nechtěj už znát. :|

Polánecký kolibřík část 1.

K osadě Údolí návratu patří hudba a vůbec muzicírování neodmyslitelně. V sedmdesátých letech, kdy se ještě chodilo do hospody v Hradišti, Zdeňka Palána napadlo uspořádat pěveckou soutěž. Po vzoru populárního Slavíka ji pojmenoval Kolibřík. Také pták, ale menší. Tenkrát vystoupil každý, kdo uměl jen trochu na něco hrát a zpívat. Postupem času se do Hradiště na Kolibříka začali sjíždět muzikanti z okolí a Kolibřík získával jasnou formu. A protože se od začátku jednalo o soutěž, každé vystoupení hodnotila porota. Zpočátku se o soutěž staralo pár lidí - sestavila se porota, vylosovalo pořadí kapel, narazil se sud, Zdeněk akci moderoval a na závěr sečetl zapsané body a napsal diplomy.

Martin Palán

Zdeněk Borovec - Dajána |C|

- C Ami F G
1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
C Ami F G
ona zatím potají jediného v mysli má,
C Ami F G
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
 C Ami F G C Ami - F - G
ona je krá...sná, blá...hová Dajána.
2. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
ona je krásná, bláhová Dajána.

F Fmi C C7
Ref.: Srdce které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj nosí,
F Fmi G G7
Dajána má v srdci žal, o-o, o-o, o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
|: ona je krásná, bláhová Dajána. :|

Hop Trop - Dál šíny zvoní |Dmi|

- Dmi Gmi Dmi
1. Tvoje psaní zpátky se zas vrátí,
Gmi F
pošťák neví, kde mě hledat má,
C Dmi
snad mě závěs vod vagónu neumlátí,
F C F
kdo jel na osách, už určitě to zná,
C Dmi
kdo jel na osách, už určitě to zná.
2. Voko železný mi kolem hlavy lítá,
vždycky dojede ten, kdo se udrží,
na mý dlouhý cestě podruhý už svítá,
|: správnej hoboe tyhle trable vydrží. :|
- B F B F
Ref.: Den jarem voní, budí mě houkání,
B F G C Dmi
dál šíny zvoní do mýho zpívání.
3. Zatím nevím, kde tahle dráha končí,
zatím nevím, kde mě osud vyklopí,
jsem jen tulák, co se strašně lehko loučí,
|: kdo to nezná, mě těžko pochopí. :|
- Ref.:
4. Tak ti, drahá, přeju klidný spaní,
nejsem zvyklej říkat slůvka medový,
vím, že jinej už se nad tebou teď sklání,
|: ten ti možná na mě všechno vypoví ... :|

Pavel „Žalman“ Lohonka - Divokej, horskej tymián |D|

D G D
1. Dál za vozem spolu šlapem,
 G D
někdo rád a někdo zmaten,
 G F#mi
kdo se vrací, není sám,
 Emi G
je to věc, když pro nás voní
 D G D
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
 D G D D7
z hor divokej tymián.

 G D G F#mi
Ref.: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
 Emi G D G D
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací domů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

Ref.:

Taxmeni - Dlouhý, černý závoj |D|

D

1. Stalo se to dávno, už je to roků pár,

A7 G D

chlapa zabili, prej tam co stával bar.

D

Dva to viděli a voba dva říkaj,

A7 G D

že vypadal jak já, ten chlap, co utíkal.

2.Soudce se mě ptal: „Jaký máš alibi?“

bud' jsi jinde byl, nebo's ho zabil ty.

Já tam mlčky stál a pot se mne lil,

jen kamaráda žena ví kde jsem tu noc byl.

G D G D

Ref.: Každou noc, když všichni už spí,

G D G D

její pláč až k mému hrobu zní.

D G D

Nikdo neví, nikdo nezná,

A7 G D

nikdo to neví, jen já, jenom já.

3. Už oprátku mi chystaj a kněz mi sbohem dal,

dole stála žena, co jsem s ní tu noc spal.

A dole stála žena, vedle ní kamarád,

myslí, že ho ráda má, a to mu nechci brát.

Ref.:

4. Pak trhli podlahou, já byl k nebi blíž,

a vona stála dole, jen vo dva metry níž.

Pozdě na večer, když kamarád šel spát,

přišla na můj hrob mi s pláčem sbohem dát.

Ref.:

White Stars - Do rána toulám |G|

Ref.: Do rána toulám, do rána toulám, do rána toulám se jen,
toulám se tejden, milá mi nejde, do rána milá mi nevyjde
ven.

1. Povím ti ráno: nemáš vyhráno,
jak bulík nemůžu stát,
loučím se s tebou, loučím se s tebou,
na trávě mokrý sám můžu spát.

Ref.:

2. Nemá to snadný, mám srdce chladný,
k milý, co zahálí,
namísto lásky počítá vrásky,
do rána toulám, toulám se jen.

Ref.:

Karel Zich/Spirituál kvintet - Doney Gal |G|

G D C G
1. Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám,
G D C G
stádo mu zbloudilo bůhvíkam.

G
Ref.: Ať sníh či déšť padá tmou,
D G C G
já a můj Doney Gal nesmíme snít.
G
Stále dál cestou zlou,
D G C G
já a můj Doney Gal musíme jít.

2. V zádech už máme snad tisíce mil,
stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.

Ref.:

3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem, a ne můj Doney Gal.

Ref.:

.....

ÚDOLÍ NÁVRATU (1927)

"Po měsíční záři pozdrav Tobě posílám....."

Překrásné podblanické údolí s velkou skálou spadající do řeky Blanice v minulosti nazývané "kazatelna", podle pověsti ve starých dobách zde tajně čeští bratři sloužili mše, nedotknuté civilizací, kam se před příchodem trampů chodil koupat jen pan farář z Domašína, všem učarovalo. Řeka Blanice byla v té době pro svojí průzračnou vodu plná ryb parem, tloušťů a zejména štik. Toto údolí bylo vlašimáky nazýváno Huderka. Stanařilo se hlavně "pod hrobem", vyvýšeninou za nynější Patkovou a Dusilovou chatou, kde rostly staleté modříny. Tento takzvaný "hrob" je vlastně zbytek hráze rybníka, kterým protékala řeka Blanice. Na místě dnešní Klápovy usedlosti stál hamr, kde se zpracovávalo železo. Vše ve starých dobách bylo majetkem vlašimského zámku. Řada starých chat má pod podlahou v chatě z tohoto místa přivezenou strusku. Osada Údolí návratu v klínu krásného a malebného údolí vznikla v roce 1927. Říká se jí také Polánka podle vesnice ležící nedaleko osady.

Kronika Údolí návratu
Jiří „Péro“ Patka

Spirituál kvintet - Dvě báby |G|

G C G
1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
D7

G C G
všichni se rvou a duši dávaj' všanc,
G C G
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
G D7 G
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

G C G
Ref.: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
D7
když před kaplí tu zpívám na schodech,
G C G
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
G D7 G
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref.:

3. Ted' říkám "good-bye" světskému veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref.:

4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref.:

Greenhorns - Drnová Chajda |D|

D G D
1. Já tu na svém dílci, celkem vzato, bídnej život mám,
A7
a tak vypadám dost bídně, pánbůh ví.

D G D
Myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám,
A7 D
na svém dílci v starý chajdě drnový.

G D
Ref.: Dveře mají panty z kůže, okna nejsou zasklený,
A7
kolem kojoti se plížejí hladoví.

D G D
Dovnitř vánice mně věje dírou v střeše prkenný,
A7 D
na mým dílci v starý chajdě drnový.

2. Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí, kdopak vít?
Sotva napadlo mě tenkrát, že mě čeká tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.

Ref.:

3. Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví.
Jak bych žehnal tomu andělu, co život uznává,
na mým dílci v starý chajdě drnový.

Ref.:

Rangers (Plavci) - Dostavník |Ami|

- Ami E
1. Můj dostavník se kymácí, jako když moře burácí,
C Emi F C G C
ten se v světě neztratí, kdo se drží opratí.
2. Na kolomaz, na tu nevěřím, já mažu jen sádlem medvědí
a vždycky všude bejvám včas, ať letní je či zimní čas.

C E Ami G C
Ref.: Dál, dál, dál, dál, dál, dál,
Emi F C G C Ami - E
ten se v světě neztratí, kdo se drží opratí.

3. Já banditovi za skalou ustřelím hlavu troufalou,
cestující veřejnost mě hostí whiskou každou noc.
4. Já bejvám samá pokora, když vezu pana pastora,
a zpívávám si celý den, když vezu holky z tančíren.

Ref.:

C E Ami G C
Ref.: Dál, dál, dál, dál, dál, dál,
Emi F C G Fmi G C
ten se v světě neztratí, kdo se drží op... ra... tí.

Mirek „Skunk“ Jaroš/Malina Brothers – Éra parních lokomotiv |A|

A
1. Stojím v Memphisu v Tennessee na škváře u trati,
B7 E
a dívám se za vlakem, kterej už se nevrátí.
A A7 D7
Svět jde dál už není jako dřív,
E7 A
éra parních lokomotiv.

Z Memphisu v Tennessee jezdil Cannonball Expres,
a legendární rychlík Jižní Žlutej Pes.
Z tratí už zmizel rytmus velkejch kol,
i proslulej Wabash Cannonball

A
Ref.: Klykedy klap klykedy klap projíždí nádraží,
B7 E7
klykedy klap klykedy klap s těžkou tonáží,
A A7 D7
moh' bych vám jmenovat stovky jmen,
E7 A
tohle je Pan American.

Jednou si koupím tam dole v Tennessee,
malý nádraží a udělám tam procesí.
Budou tam všechny prima vlaky jako dřív,
z éry parních lokomotiv.

Z Memphisu v Tennessee jezdil Cannonball Expres,
a legendární rychlík Jižní Žlutej Pes.
Z tratí už zmizel rytmus velkejch kol,
i proslulej Wabash Cannonball.

Ref.:

Bratři Nedvědi - Franky Dlouhán |C|

- C F C
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou,
G F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
C F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

G
Ref.: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
F C
po Státech toulal se jen sám,
F C G G7
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F G
a každej, kdo s ním chvílku byl,
F G C
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

Ref.:

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Ref.:

František Nedvěď - Generační |Gmi|

Gmi

1. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak pět křížků moudrosti měl,
F Gmi
někde se rozdat chtěl,
Gmi
když opustil ves a poslední dům,
tak oheň v dálce uviděl,
F Gmi
a tam se rozdat šel.

B F B F
Ref.: Jste proradná banda bláznivejch lidí,
D7 Gmi
na který my se dřem,
B F B F
člověk se za vás červená, stydí
D7 Gmi
a diví, co nosí den.

2. Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved':
„táto, prosím tě, mlč,“
když dostal facku, tak neřek' ani muk,
jen olíz' rozbitej ret:
„táto, prosím tě, mlč.“

B F B F
Ref.: Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí
D7 Gmi
a kdo se na nás dře,
B F B F
kdopak se za nás červená, stydí
D7 Gmi
a diví, co nosí den?

- Gmi
3. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
Gmi
tak pět křížků moudrosti měl ...

Greenhorns - Hardy |D|

G C
1. JÓ, vo poslední pranici měl Hardy mušku zlou,
D C G
ted' ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou.
G C
To když si na něj vyšláp' sám policejní šéf,
D G
nechtěl, aby znovu tekla krev.

D G
Ref.: A ted' mu zní (ted' mu zní), poslední (poslední),
D G
zvonění (zvonění), jó... pohřební.
G C
V okolí se každej bál, koho sejme Hardy dál,
D G
a marně za ním oddíl vojska hnál.

2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
ted' v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp.
Jeho stín se plouží v noci častokrát,
tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.

Ref.:

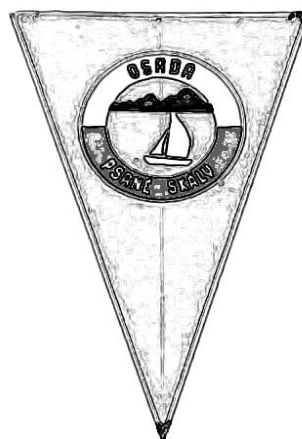
..... OSADA PSANÉ SKÁLY (1969)

"....kde zář slunce jezero zlatí...."

Malebná zátoka bývalého potoka Mastníku je z jedné strany lemována lesním břehem se zbytky hradu Ostromeč a o něco výše položeným keltským sídlištěm Hradnice. Na konci této čtyři kilometry dlouhé zátoky jsou zbytky hrádku Kozí hřbet a z druhé strany se vypínají vysoko nad hladinou Psané skály.

Do tohoto krásného zákoutí s bohatou historií přestěhovali své chaty Josef Smrž a dr. F. Schlée ze Živohoště, která byla na jaře roku 1954, po dokončení Slapské přehrady, zatopena.

Rozsáhlá hladina nově vzniklého jezera brzy přilákala také trampy, vodáky a rybáře z Benešova. A tak vysoko nad vodou začaly k původním dvěma chatám přibývat další. Pomalu vyrůstala osada, která přijala za své historické jméno Psané skály.

Wabi Ryvola - Hejno vran |C|

C F
1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
Fmi C
hejno vran, hejno vran,
F G
je léta pel už dávno vyprodán,
G7 C
podzim se hlásí chladem jasných rán,
F G
v tom ránu prochází se sám a sám,
G7 C F C
kdo městu dávno sbohem dal.

C E7
Ref.: A tak se touláš trávou spálenou,
Ami
nevíš, jak rozloučit se s létem,
F G
díváš se na krajinu vzdálenou,
G7 C F - C
kterés' dal celý život svůj...

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

Ref.: A tak se touláš ...
... které dáš celý život svůj.

Honza Nedvěd - Hlídej lásku, skálo má |C|

C G C
1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází.

F C
Přijde, jen se rozhlédne a zase odchází.

F C
Já ji potkal ve skalách, šla bosá jenom tak.

G C
Měla džínsy vybledlý, na zádech starej vak.

C
Ref: Hlídej lásku, skálo má

G C
než se s ránem vytratí.

C
Čeká na nás těžká pout'

F C
až se s ránem vytratí.

C
Mezi lidmi je těžké plout,

F C
až se s ránem vytratí.

C
Víš, co umí člověk, pojd',

G C
než se s ránem vytratí.

2. Když mi ahoj povídá, úsměvem mě pohladí.
Tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí.
Sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud.
Den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

Ref:

Pavel „Žalman“ Lohonka - Ho, Ho Watanay |D|

D C D
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D C G
Ref.: Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay, kiokena,
D
kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

Ref.:

3. V lukách to zavoní, rád jezdiš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Ref.:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

Ref.: 2x

.....
Jiří Suchý/Jiří Šlitr - Honky tonky blues |E|

E
|: Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A7 E
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
H7 A7 E A7 E
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues :|

G#mi C#mi G#mi C#mi
Nikomů v domě nevadí, že to piáno neladí,
F#7 F#7 H7
když hraje Jack, jak už jsem řek, svůj honky tonky blues.

Bratři Nedvědi - Hrášek |D|

- D
1. Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí,
D7
a pokřik racků šel už spát,
G D
tak utekla nám láska, jó, to se stává,
E7 A7
a najednou tě, holka, nemám rád.
2. Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků
a prožárlenejch hloupejch scén,
tak někdy zase brnkni, jó, to se stává,
prostě táhne mě to z kruhu ven.
- D
Ref.: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,
G D
pár stromů, ohniště a tunel a trat',
D
a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',
G D
a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plat'.
3. Jak nabobtnalý klíčky hrášku
byly cíle tvý, a já chtěl víc,
já předělat chtěl svět, jó, to se stává,
kolik bylo nás, a stále nic.
4. Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,
a do zrcadla zkoušej řvát,
jó, utekla nám láska, jó, to se stává,
a najednou tě, holka, nemám rád.

Ref.: 2x

Wabi Daněk - Hudsonský šífy |Ami|

- Ami C
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
G Ami
jako já, jó jako já,
Ami G
kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
Ami G Ami G Ami
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
- F Ami
Ref.: Ahoj, páru tam hoď,
G Ami
ať do pekla se dříve dohrabem,
G Ami G Ami
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků,
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, jó málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
- Ref.:
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
- F Ami
Ref.: Ahoj, páru tam hoď,
G Ami
ať do pekla se dříve dohrabem,
G Ami G Ami G Ami
jo-ho-ho, jo-ho-ho, jo-ho-ho.

D A D

1. |: V dále za horami stojí chajda malá, :|
G D A D
|: pod ní teče řeka, za ní černá skála. :|

2. |: Přišla velká voda, vzala chajdu malou, :|
|: ti dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :|

3. |: Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji, :|
|: tam, kde chajda stála, černá skála stojí. :|

4. |: Neplač, kamaráde, pro tu chajdu malou, :|
|: dřív než slunko výjde, postavíme novou. :|

5. |: Dřív než slunko, chajda nová stála, :|
|: pod ní teče řeka nad ní černá skála. :|

1. Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť,
pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů,
k ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj': hele, lidi, svítá,
pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.

Ref.: A všichni se znaj', znaj', znaj' a blázněj' a zpívaj'
a po cestách dál, dál, dál hledaj' normální svět.

2. Ukrytý v stínu lesa, k večeru znavený nohy skládaj',
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým.

*: Ukrytý v stínu lesa, igelit, to, kdyby přišel k ránu déšť..

Wabi Ryvola - Island |G|

- G Emi Hmi C G
1. Má zem je krásná jako stín červených borovic,
G Emi Hmi Ami H7
tam, kde je Island, hoří den jako knot voskovic,
Emi H7 Emi
hřímá zemi fjordů severák,
C Ami H7 D7
má země zpívá jako pták,
G Emi Hmi C G
vím, že je příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.
2. Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
jít za modrou střelkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,
když září na obloze Velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues,
o zemi, kde roste jen lišejník, jenom mech a lišejník.
3. Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,
vítr už rozvál všechn dým ze starých voskovic,
o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

OSADA ČERNÁ SKÁLA (1942)

"Tam pod tou černou skálou, tam kde hučí jez....."

Osada Černá skála byla založena v roce 1942, kdy dostali benešovští rybáři do užívání rybolov na dolním úseku Blanice od Libže k řece Sázavě. V létě tohoto roku, po průzkumu údolí a se souhlasem starosty ve Všechlapech byly na obecním pozemku postaveny první dvě chaty - Pepy Kosíka z Vlašimi a Mirka Hrušky z Benešova. Z tohoto místa byl překrásný pohled na zalesněné kopce na druhém břehu na klikatící se řeku v údolí.

Ke Kosíkovi začali jezdit rybáři a k Hruškovi kamarádi z Benešova. Ke konci války přišli noví osadníci, ti kteří utekli z totálního nasazení v rajchu a zde přežívali v zapomenutém údolí Blanice.

Po válce přišla do údolí parta Benešáků - členů bývalého ALI-klubu, kteří si postavili nad Novým mlýnem chatu zvanou Kasárna. Prvním šerifem byl zvolen Kája Nešleha.

V roce 1950 byl na Černé skále pořádán první potlach se sportovním pořadem, kterého se zúčastnili kamarádi z Údolí návratu, Albatrosu, Večerní hvězdy a Siouxové. I v dalších letech se na osadě pilně sportovalo jak při trampíádách, tak při meziosadních utkáních v kopané a kuželkách.

Druhým šerifem byl zvolen Láďa Havlena, pod jehož vedením byl vybudován v ohbí řeky na ostrově sportovní areál.

Populární se stala od roku 1980 pořádaná plavba na duších po Velké řece z ostrova do Českého Šternberka, na níž v třetím ročníku v roce 1983 startovalo 50 účastníků.

Od roku 1954 se rozrostla osada o další chaty.

Tichý ráz údolí sice narušila výstavba přivaděče vody ze Želivky, po níž zůstala bohužel i silnice vedoucí středem osady. Na kamarádském duchu osady a na ostatním životě se však nic nezměnilo a nastupující mladá generace je zárukou, že se do tohoto krásného údolí budou vracet jak ti, kteří zde prožili kus svého mládí, tak i ti, kteří přijdou po nich.

Wladimír „Edda“ Fořt - Já přijdu za tebou |C|

- C G6 C
1. Nač bát se dítě tolik lidí,
C G
myslíš, že nás hned někdo vidí,
G C D7 G7
měsíc, když skáče po střeše jak ptáče, nám to závidí.
2. Ulétni dívko, z města radši,
stromů kde stíny cestu značí,
a tráva měkká před chajdou nás čeká, nám snad postačí.
- C G7 C
- Ref.: Já přijdu za tebou (jen tam zůstaň),
C F Fmi C
dí...venko má (panenko modrooká),
C G
nás nikdo neuvidí, (ani fotr),
G C
až bude tma (zašitá ve spacáku),
C G7 C
kousíček za chajdou (tak pět kiláčků),
C F E
mí...stečko mám (a pěkně uválený),
F C D7 G C (C7)
|: tam nemůže nic naši lásku vzít, víc, děvčátko nám. :|
3. Děvčátko, když je zima a mráz,
počkáme jaro až přijde zas,
když slunce zajde, noc už jistě najde v lásce někde nás.
4. Měsíc až kdesi nad horami,
toulat se bude pod hvězdami,
počkáš tam chvíli, kde jsme vždycky byli já a ty sami.

Ref.:

Spirituál kvintet - Jednou budem dál |A|

- A D A D A
1. Jednou budem dál, jednou budem dál,
A D F#mi H7 E E7
jednou budem dál, já vím,
A D A D E F#mi
jen víru mít, doufat a jít,
A D A E A
jednou budem dál, já vím.
2. Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou budem dál, já vím.
3. Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou budem dál, já vím.
- 4.=1.

Miky Ryvola - Já sem tak línej |Emi|

Emi C
1. Dole pod álejí, kousek od kolejí,
D G
sametovej flíček mám,
Emi C
oblaka si plavou, kus drnu pod hlavou,
D G
panebože, já se mám,
Ami Emi
támhle za smetištěm jako mraveništěm,
C H
šedý město rámusí.

Emi C
Ať si nohou trhne ten, kdo z města zdrhne,
A7 D
poslouchat ho nemusí.

D7 G Ami7 D Emi
Ref.: Jó, já jsem tak línej, tak překrásně línej,
Ami C A7 D
a nejhezčí na tom, že nechci být jinej.
G Ami7 D Emi
Jó, to se to válí, když sluníčko pálí,
Ami C D G D - Emi
za to mě veřejnost nepochválí.

2. Uspěchanej pane, co se s váma stane,
až budete v důchodu,
v pozlacený kleci bývá plno věcí,
a funění do schodů,
žádná cesta rájem, jestli máte zájem,
měl bych pro vás dobrej tip...

Co vám, sakra, brání válet se na stráni,
a bejt na tom mnohem líp.

Ref.:

Joža Sobotka - Japonečka malá |D|

D E7 A7 D
1. V Yokohamě v přístavu, kde noc vládne tmou,
D E7 A7 D
loučil se tam námořník se svou dívenkou.

D7 G Gmi D
Ref.: |: A Japonečce malé slzičky stékají,
A7 D
když jeho retы rudé slova lásky šeptají. :|

2. Má Japonečko malá, dřív, než zvadne sakur květ,
tvoje láska neskonala přivede mě k tobě zpět.

D G Gmi D
Ref.: |: Ta chvíle odloučení, rozplyne se jako dým,
A7 D
a potom, děvče milé, budu navždy jenom tvým. :|

3. Byl to ale námořník, co pro ženy žil,
a v každíčkém přístavu z číše lásky pil.

D G D
Ref.: |: Na Japonečku malou už dávno zapomněl,
D A7 D
na její retы rudé, které kdysi líbat směl. :|

Jindřich Štáhlavský/Fešáci - Jaro |Ami|

Am C G Am
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Am
tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
C G Am
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
C G Am
a vánice sílí v poryvech ledových.

C G
1.1 Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dm G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří,
Dm G Am
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašeněj soused na okno zaklepal:
„Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí.”

2.1 Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!”

3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

3.1 Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Am C G Am
Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...

R. A. Dvorský - Je na západ cesta dlouhá |C|

C C7 F Fmi
1. Měl jsem kdysi nápad abych jel na západ,
C Emi Dmi G
kde vzal jsem jej nevím sám,
C C7 F Fmi
pak jsem poznal rázem, je to daleká zem,
C G C G
od těch časů zpívám.

C C7
Ref.: Je na západ cesta dlouhá,
F C
zbytečná marná je touha.
C Emi Dmi G C G
Hola hola hou, hola hola, hola hou.

Cesta tam zarostla travou,
marně hledám dnes tu pravou. C7
Hola hola hou, hola hola, hola hou.

F C F C C7
Západ volá mě a já nemohu spát,
F C Emi Dmi G
příliš dlouhá je cesta, kterou jdu rád.
C C7
Nestačí už chvíle pouhá,
F C
je na západ cesta dlouhá.
C Emi Dmi G C
Hola hola hou, hola hola, hola hou.

2. V mládí je tvor lidský často romantický,
cowbojem chtěl by být.
Ale doba plyne, vše je časem jiné,
co mu zbývá, než snít.

Ref.:

.....
Píseň hrálo a natočilo několik dobových českých orchestrů a do zákazu tance v protektorátu se na ni v kavárnách tančilo. Druhým životem začala žít po roce 1942. To ji v Londýně nazpívali piloti I. čs. stíhací perutě ve Velké Británii pro vysílání BBC World Service. Text písně tak v okupovaném Československu při ilegálně poslouchaném zahraničním vysílání získal nový, symbolický význam. Už nešlo o západ z amerických westernů, ale politický Západ. Ostatně za protirežimní byla píseň považovaná i v letech 1949-1989. Kovbojské písně nakladatele R. A. Dvorského jsou však prvoplánově apolitické.

J. Fallada/Fešáci - Je sobota |D|

D A7 D D7 G D D7
1. Je sobota, v kapse mám prachy, do města pojedu pít,
G D Hmi D A7 D
ty prachy už třesou se strachy, zejtra je nebudu mít.

D A7 D D7 G
Ref.: Joudlejdy, joudlejdy, joudlej, joudlejdy, joudlejdy,
D D7
jou.
G D Hmi D
Joudlejdy, joudlejdy, joudlejdy, jou, joudlejdy,
A7 D
joudlejdy, jou.

2. K jednomu baru si sednu, whisky si nalíti dám,
od toho baru se nehnu, novou si nalíti dám.

Ref.:

3. Možná, že na holku jednu mrknu já o trochu víc,
od toho baru se nehnu, z prachů mi nezbylo nic.

Ref.:

4. Je neděle, a v kapse mám hovno, všechno sem proflámoval,
jsem blbec, že není mi rovno, novou si nalíti dám.

Ref.:

ÚDOLÍ NÁVRATU (1927)

"Po měsíční záři pozdrav Tobě posílám....."

Toto údolí se zalíbilo i pražským trampům, kteří sem na svých čundrech zavítali. Byli to Tonda Selner., O. Židlický, Hlubůček, Pepík, Bohouš a Standa Řádové, kteří zde také postavili první chaty, včetně Josefa Dusila jenž se později stal prvním šerifem osady.

V roce 1929 stavějí bratři Řádové , Olda Straka - Kujon a Jirka Hlubůček na Polánce první chatu. Chata stála na místě, kde nyní stojí chata R. Knotka (naproti chatě Gruzie). V tomto roce hospodářské krize jsou chlapci nezaměstnaní a proto chatu nazývají "Somrácká". Do této první chaty jezdila i celá řada benešovských trampů. J. Hanibal řečený Cábalda, Tonda Škvor, Tonda Kolomazník - Kšán, B. Březina řečený Dela, O. Novák - Amundsen, Pepík Dusil, Zděněk Procházka - Marion, K. Novotný - Sklenivec a další. Spalo se, kde se dalo - na 4 palandách, na zemi, na půdě i verandě. Osadníky obveseloval i pes Somrák, který jedl syrové ryby.

Jiří „Péro“ Patka

Kapitán Kid - Jenoféfa |D|

D Hmi Emi
1. Cowboyové slyšte píseň mou, nechte chvíli těch pitomejch
A7
krav,
D Hmi Em A7
v Utahu jsem nechal lásku svou, Jenoféfa zve se ona squaw.
D Hmi Em A7
Vlasy má jak řeka zvlněný, oči jako květy šalvěže,
D Hmi Em A7
pro ty oči má hned splněný, co si přeje i co nepřeje.

D Hmi Emi Hmi
Ref.: Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, prerie spí,
D Hmi Emi A7 D
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, má píseň zní.

2. Abyste to nezapomněli, opakuju, že jsem ji měl rád,
než mi začal chodit do zelí, jeden starej dobrej kamarád.
Dostal olověnou do těla, Jenoféfě při tom na prahu,
do dneška ho nevobřečela, tak jsem raděj ujel z Utahu.

Ref.: Jenoféfo, Jenoféfo...

F#mi Hmi
Kdyby měsíc nemusel ti svítiti tmou,
F#mi G A7
nemusel bych tady zpívat písničku svou,
D Hmi Emi A7 D
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo - nashledanou.

3. Jako kojot vyju na měsíc, cowboyové slyšte píseň mou,
ačkoliv znám jiných na tisíc, Jenoféfa byla jedinou.
Moh bych o tom zpívat ještě dál, kdyby mě má láska slyšela
někdo z Vás mi na krk laso dal, vem ji ďas, mě ráda neměla.

Ref.: Jenoféfo, Jenoféfo...

Greenhorns - Jesse James |G|

1. Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
vlaky přepadával rád.

Boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

Ref.: Jó, Jesse ženu svou tady nechal ubohou,
a tři děcka, říkám vám,
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
já vím, tenkrát v noci prásk' ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát.
Kdekdo ví, že ten vlak přepad James-kabrňák,
Jesse sám, se svým bráchou akorát.

Ref.:

3. Jednou vám Jesse James sedí doma za stolem,
a svým dětem vypráví.
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah,
a von vám Jesse Jamese odpraví.

Ref.:

František Nedvěd - Jižní kříž |C|

C

1. Spí Jižní kříž,

Ami

G

jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,

Dmi

to na studený zemi

C

Ami

G

ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to víš,

světem protloukal ses, jak ten život pádí,

dneska písničky třeba vod Červánku

dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

Dmi

C

Ref.: Zase toulal by ses Foglarovým rájem,

Ami

G

a stavěl Bobří hráz,

Dmi

se smečkou vlků čekal na jaro,

C

Ami

G

G7

jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,

vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,

to když, naplněnej smutkem

jsi plakal, plakal nebo snil.

Ref.:

.....
František Nedvěd (19. září 1947 Praha - 18. července 2021 Praha) byl český zpěvák a kytarista, který patřil mezi osobnosti české country, folku a tramské písně.

Jeho první kapelou se v roce 1964 stala beatová sestava Five Dogs. V ní zasedl za bicí a potkal se tu se svým bratrem Janem Nedvědem. V rozhovoru s Vladimírem Krocem pro TV3 (z roku 2000 nebo 2001) si František Nedvěd vzpomněl například na autorství jedné vlastní písně pro Five Dogs, která se nejspíš ztratila v tehdejší Československém rozhlasu. V paměti mu také zůstalo vystoupení s Five Dogs v kavárně Parnas. Svou beatovou kariéru uzavřel v 70. letech v souborech The Three Long Fingers a The Preachers. Přestup z beatu k folku vysvětlil ve výše zmíněném rozhovoru pro TV3 takto: "Kdyby se v Lukách pod Medníkem objevil bigbeat, to by se všichni zbláznili. Tam letěly všelijaké tramské písničky... To nás formovalo."

Ivo Fischer - Jó, třešně zrály |G|

- G D G
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
G Hmi Emi C D G
sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
G D G
A já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
G Hmi Emi C D G
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

G D G
Ref.: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
G Hmi Emi C D G
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, kde je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál.
A moc se na mě smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

Ref.:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty své stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

Ref.:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál.
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
svoji malou Gracy, a tý jsem srdce dál.

Ref.:

5. Jó, u tý skály dál třešně zrály,
u tý modrý hory v dáli , teplej vítr vál.
A já od tý skály, od tý bílý skály
k slunci který pálí, zas hnal své stádo dál.

Ref.: Jó třešně zrály, u tý bílý skály
K slunci, který pálí... jsem hnal své stádo dál.

Greenhorns - John Hardy |G|

- G Emi
1. John Hardy, to byl malej chudinka,
Emi G
měl za pasem pár bouchaček,
G Emi
v západním pohraničí chlapa voddělal,
Emi
chtěl utýct bez voplejtaček. Jo...o...
G D G
Chtěl utýct bez voplejtaček.
2. John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl hodila,
"Rozdejte taky Hardymu!" Jo...o...
„Rozdejte taky Hardymu!“
3. John Hardy čtyři karty vytáhnul,
a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank,
a John mu pomoh' do rakve. Jo...o...
a John mu pomoh' do rakve.
4. Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trat',
najednou cítí ruku šerifa:
"Já musím želízka ti dát!" Jo...o...
"Já musím želízka ti dát!"
5. Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední,
"Pravdu má jenom bouchačka!" Jo...o...
"Pravdu má jenom bouchačka!"
"Pravdu má jenom bouchačka!"
G D D
„Pravdu má starej Vomáčka!“

1. Já v poslední době dost vodjízdim k tobě,
 G7
 podvečerní mlhou,
 C F C
 s měsícem se střídám, když tvůj domov hlídám,
 G7 C C7
 a nejvíc ložnici tvou.

F C F C G
 Ref.: Vobjíždím nocí a tmou, prosím: "Irene, buď jen mou!",
 C F C
 já držím tu dohled a dost zlej mám pohled,
 G7 C
 a kvér svůj na kolenou.

2. Já z tvý velký lásky už mám asi vrásky,
a jsem dost nevyspalej,
když kolem tvejch očí moc jinejch se točí,
tak mám strach, a ne malej.

Ref. :

Ref. :

Polánecký kolibřík část 2.

Když se v osadě upravil amfiteátr pro pořádání takové akce, odstartoval v roce 1985 první oficiální ročník Poláneckého Kolibříka. Zachoval se koncept soutěže, tedy losování pořadí, porota a hlasování diváků, vyhlášení vítězů. Jak se Kolibřík rozvíjel, účinkujících a zejména hostů bylo čím dál víc, musela přijít na řadu i elektrina a ozvučení formou aparatury. Časem se tak z Poláneckého Kolibříka stala velká kulturní akce. To s sebou každoročně nese velké přípravy. Přípravu amfiteátru, jeviště, hlediště, zázemí, rozvody elektriny, zajištění rozmanitého občerstvení, zajištění služeb ve stáncích, profesionální zvukaře, přípravu a distribuci pozvánek, zajištění cen, organizaci porotců, zapisovatelů a mnoho dalších příprav. Od roku 2019 moderuje akci Martin Palán s podporou Zuzky Krátké. Ke Kolibříkovi neodmyslitelně patří i upomínkové závěsníky. Za ty desítky let se jich vystříдалo několik druhů. Byly dřevěné, hliníkové, železné, cínové, keramické, korkové, kožené, kamenné... Víme i o dvou sběratelích, kteří mají od prvního ročníku všechny. Maruška Kosíková a Karel Ziegler. Závěsníky dnes připravuje starší z bratrů Ondra Palán.

Martin Palán

Jarka Mottl - Kapitáne |Ami|

- Ami E Ami
1. Veselý je život námořníka, i když vrásky čelo hlodají,
Ami D D7 G
Na moři čas nijak neutíká, v přístavu, když světla volají.
G F C E Dmi Ami
Posádka si tajně stýská, do plachet, když vítr pí.....ská.
E Ami D7 G
Patrola, ať vezme za to čas, z podpalubí ozývá se hlas.
- C D7 G C
2. Kapitáne, kapitáne, na obzoru objevil se bod.
C D7 G
Kapitáne, kapitáne, k přístavu se blíží lodivod.
G7 C
Dejte rozkaz, dříve, nežli uhne v šeru,
D7 G
bez ženy nám láska v žilách tuhne, věru.
C D7 G C
Kapitáne, kapitáne, vždyť i vám by přišla žena vhod.
-

Cestáři/Jaroslav Řehoř - Kapkami si déšť |E|

- E7 A E7
1. Kapkami si déšť do plachet vozů zpívá,
E H7 E7
vypráví o krajích, které tak opuštěné jsou.
E A E7
Každý muž pevně otěže v rukou svírá,
E H7 E E6 - E7
dlouhou, dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou.
- A E
Ref.: Až tam za hory, tam za obzory, nad nimiž mráčky jdou,
F#
tam skončí cestu svou, a nocí tajemnou,
H7
déšť už přestal píseň zpívat.
- E7 A E7
2. Zmodralo nebe, hory a slunko svítí,
E H7 E E6 - E7
|: dlouhou, dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou. :|

C	Emi
---	-----

Emi

7. Ten pán, co prý si tě vezme,
musí být multimilionář,
říkáš to všem tak vážně, že ti věří,
jen já stále pročítám snář a hledám v něm.

Ref.:Kdo vchází do tvých snů ...

8. Já tu čekám, až vrátíš se z toulek,
ty dálky nevedou dál,
ať chceš nebo nechceš, tak končí,
a vítr nikdo nespoutal, ani já.

9. Pojd' jednou ke mně blíž, jedenkrát,
a já ti povím, kdo vlastně jsem,
vypni gramofon, nech té hry, zanech přátel,
slétni z oblak na pevnou zem, tiše stůj a poslouvej.

Ref.: To já vcházím do tvých snů, má lásko,
když nemůžeš v noci spát,
a mé jsou ty kroky, co slýcháš,
jen myšlenky tvé chtěl bych znát ...

Pavel „Žalman“ Lohonka - Kdyby tady byla taková
panenka |D|

D

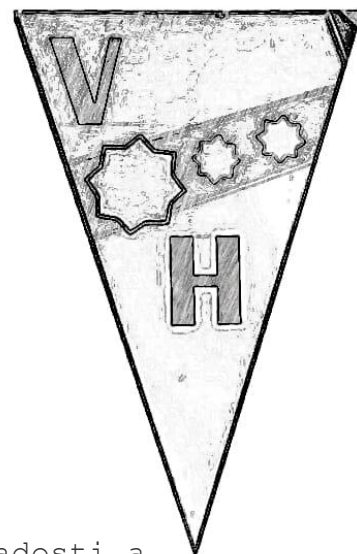
1. |: Kdyby tady byla taková panenka,
A7 D (D7)
která by mě chtěla. :|
G D
|: Která by mě chtěla syna vychovala,
A7 D (D7)
přitom pannou byla. :|
2. |: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti. :|
|: Ty by jsi mě musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :|
3. |: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :|
|: Ty bys mi musela košiličku šíti,
bez jahel a nití. :|
4. |: Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití. :|
|: Ty by si mě musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :|
5. |: Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :|
|: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :|

OSADA VEČERNÍ HVĚZDA (1936)

"Když vítr po větvích rozházel mládí
smích, Večerní hvězdy osadní píseň
zní....."

Psal se rok 1936, když v malebném údolí Chotýšky, nedaleko Váňová mlýna, na místě obklopeném lesy, stanuli první trampové. Bylo objeveno to nejkrásnější údolí, do něhož se chtěli všichni znovu vrátet. Od myšlenky nebylo daleko k činu a na vytouženém místě byla postavena první chata. Jejimi návštěvníky byli převážně fotbalisté benešovského sportovního klubu. roce 1938 postavili druhou chatu muzikanti, tehdy zvaní "Voslářovci". Tak vznikla osada, na které se sportovalo, muzicírovalo, zpívalo a snilo u táborového ohně, když se nad údolím snesl soumrak a objevila se první večerní hvězda.

Přišla válka a i když nebylo mnoho důvodů k radosti a kulturnímu životu okupanti nepřáli, našli si kamarádi z Večerní hvězdy cestu k hudebnímu vyžití na koncertech pořádaných v Chotýšanech či při spolupráci s místními divadelními ochotníky.

Radost z osvobození v roce 1945 nezkalila ani smutná skutečnost, že všechny chaty lehly popelem a na jejich místech zůstaly, jako svědci válečných událostí jen opuštěné podezdívky.

Brzy zde však zavlála vlajka nad údolím a trampové se s elánem pustili do nového budování. Přicházeli i noví kamarádi a osada postupně dostávala novou tvář. V roce 1950 zde stálo 6 chat. Jednu z nich, která vyrostla na opuštěné podezdívce, vlastnilo osm podílníků, jejichž společným zájmem byla muzika. To byla dnes již legendární Pacholárna, která poskytovala útulek nejen majitelům, ale i všem ostatním kamarádům z orchestru, přátelům, známým, ba i neznámým, kteří s dobrým úmyslem přicházeli.

Jarka Mottl - Když jsem sloužil u maríny |D|

D
1. Sotva že jsem na palubě převzal velení,
G D A7 D
pozor - pohov, jo převzal velení.

Posádka i důstojníci byli jeleni,
G D A7 D
pozor - pohov jo byli jeleni.

G
Zaduněla děla, koule z děla vyletěla,
D A7 D
paluba se chvěla, když rána dozněla.

Škoda rány, která z děla nevyletěla,
G D A7 D
pozor - pohov, jo nevyletěla.

G
Ref.: Když jsem sloužil u maríny,
A7 D7 G
jen jednou jsem ztroskotal.

Blesk urazil dva komíny
A7 D7 G G7
a já klidně velel dál.

C G
Kolem nás tajfun zuřil, moře bouřilo,
A7 D7
z posádky se jenom kouřilo.
G
Když jsem sloužil u maríny,
A7 D7 G
bál se mě i admirál.

2. Jednou přišel na palubu reform Vosátka,
pozor - pohov, jo reform Vosátka.
Hned nám začal nadávat, že nejsme posádka,
pozor - pohov, jo žádná posádka.

Paluba je hladká, kde se vzala, tu se vzala,
třískla do něj kladka a ta mu dodala.
Na pohřeb pak rukovali všichni z posádky,
pozor - pohov, na počest Vosátky.

Ref.:

3. Ten, kdo zažil opravdovou bouři na moři,
pozor - pohov, jo bouři na moři,
toho nechte vypravovat, ten at' hovoří,
pozor - pohov, jo ten at' hovoří.
Málokdo to snese, hrom do lodi, když uhodí,
a ten kdo se třese, ten t' k nám nechodí.
Kdo se třese, ten se na loď vůbec nehodí,
pozor - pohov, jo vůbec nehodí.

Ref.: Kapitána Korkorána z moře těžko dostanou,
má pro štěstí na zápěstí kotvu vytetovanou.
|: A když se tajfun zvedne, bouře rozklatí,
na Korkorána tohle neplatí.
Námořník se bez půllitru
na Hradišti neztratí. :|

Jiří Suchý/Jiří Šlitr - Klokočí |C|

1. Po babičce klokočí a po tmě strach,
a do očí padl ti prach,
proto vím, že je nutné vést řeči smutné,
o tom, co bude potom,
až budu sám..
2. Ztratila jsem včera klíč, dnes ideál,
všechno je pryč, kdo by se smál,
proto vím, že se sluší mít smutek v duši,
vzlykat a tiše říkat,
já rád tě mám..
- Ref.: Opuštěné nábřeží, z modravého dýmu chrám,
nebo město bez věží, řekni, co chceš, to ti dám,
zlatý pohár s fermeží nebo snad z protěží, bílý šat,
za jediný, jediný, jediný, jediný úsměv chci ti dát..
3. Je tu však to klokočí a po tmě strach,,
a do očí padl ti prach,
proto vím, že je nutné vést řeči smutné,
o tom, co bude potom,
až budu sám..

Spirituál kvintet - Kocábka |G|

G D7 G D7 G
|: Já mám kocábku náram-náram-náram, kocábku náram-náramnou. :|

G G D7 G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram-, náramnou.
G G D7 G
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram-, náramnou.

G D7 G D7 G
|: Já mám kocábku náram-náram-náram, kocábku náram-náramnou. :|

G D7 G
Ref.: Archa má cíl, archa má směr, plaví se k Araratu na sever.

G D7 G D7 G
|: Já mám kocábku náram-náram-náram, kocábku náram-náramnou. :|

2. Šém, Chám a Jáfet byli bratři rodní, kocábku náram-, náramnou.
Noe si je svolal ještě před povodní, kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim uložit ptáky, savce, kocábku náram-, náramnou.
"Ryby nechte, zachrání se samy hladce." kocábku náram-,
náramnou.

|: Já mám kocábku náram-náram-náram, kocábku náram-náramnou. :|

Ref.: Archa má cíl, archa má směr, plaví se k Araratu na sever.

|: Já mám kocábku náram-náram-náram, kocábku náram-náramnou. :|

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram-,
náramnou.
tu přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý, kocábku náram-, náramnou.
ještě že tu starou dobrou archu měli, kocábku náram-, náramnou.

|: Já mám kocábku náram-náram-náram, kocábku náram-náramnou. :|

Ref.: Archa má cíl, archa má směr, plaví se k Araratu na sever.

|: Já mám kocábku náram-náram-náram, kocábku náram-náramnou. :|

Tradicional - Když jedu ulicí |D|

D

1. Když jedu ulicí španělskou vesnicí,

A7

kde kabaléři na kytary hrajou,

A7

kde každá seňora tenká je jak Zora,

D

kam se na ně dámy z Prahy hrabou.

D

A7

Ref.: Ó...lé... kabalero hop na péro láska má,

A

ó...lé... rumba něgra, rumba karamba,

D

Pepita, Rozita láska má.

2. Nejdřív se bili, potom pili,
proč to nevěděli sami,
kudly se leskly, pistole třeskly,
a kabaleři umírali pod palmami.

Ref.: Ó...lé...

Trampeká píseň - Kopyta koní |C|

C

1. Dnem nocí cestou starou známou,

G

kluše kůň cestou vydupanou,

G

písek mu pod kopyty píská,

C

v sedle výská jeho pán.

C

C7

2. Sombrero pod bradou si spíná,

F

F - G

na všechny strasti zapomíná.

G

V kaňonu kde se hvězdy třpytí,

G

C

F - C

vidí kvítí celý lán.

3. Kaňon svou píseň zpívá,
na řeku, když se dívá,
podkovy koní o kámen zvoní,
projíždí dolem,
kaňon svou píseň zpívá.

Když žene svoje stáda,
po břehu Colorada,
hlavu svou kloní k starému koni,
do úst mu uzdu vkládá.

C

C7

F

4. Koně své žene doubravou,

C

C7

na řeku se dívá,

F

na oblohu modravou,

G

upíná svůj zrak.

C

5. A když se večer stmívá,

G

oheň, když dohořívá,

G

kopyta koní o kámen zvoní,

C

F - G

kaňon svou píseň zpívá.

Jiří Suchý/Jiří Šlitr - Krajina posedlá tmou |G|

G C G G - C - G
1. |: Krajina posedlá tmou, :|
G C G G - C - G
|: vzpomínky do sedla zvou, :|
G D
|: nutí mě vrátit se tam, :|
D
|: kde budu navěky sám. :|

D7 G
Kde místo úsměvů tvých,
H7 Emi C
čeká jen řada snů zlých.

C G G - C - G
|: A místo lásky nás dvou, :|
G D G
|: krajina posedlá tmou, :|

2. |: Když západ v očích mi plál, :|
|: s tebou jsem naposled stál, :|
|: i když jsi čekala víc, :|
|: přijel jsem tenkrát ti říct. :|

Že mám tě na každý pád,
jedinou na světě rád.

|: A pak jsem zase jel dál, :|
|: když západ v očích mi plál. :|

3. |: Proč jsem se vracel tak rád, :|
|: proč jsem měl touhu se smát, :|
|: když cestou řekli mi: „Joe, :|
|: ta nikdy nebude tvou.“

Že láska mizí jak dým,
to dneska proklatě vím.

|: Jedno však musím se ptát, :|
|: proč jsem se vracel tak rád? :|

G D G
4. Krajina posedlá tmou...

Mustangové - Kvetly máky |D|

D A D
1. Kvetly máky, kvetly na poli a byl horkej den,
D A D D7
Slunce hrálo, žloutlo obilí, já jel z města ven.

G D A D D7
Ref.: Já jel, já jel, já jel takhle sám,
G D A D
já jel, já jel, to vám povídám.

2. Kůň můj táhnul bryčku za sebou, kam jsem táhnul já,
já jsem táhnul jen tak přírodou ,to přec každěj zná.

Ref.:

3. Slunce hrálo dnes dopoledne, někde štěkal pes,
mě se holka zdálo o tobě, v mezích voněl vřes.

Ref.:

4. Kvetly máky, kvetly na poli a byl horkej den,
ráno záhy, třeba v neděli pojedem zas ven.

Ref.:

Rudolf Harnisch - Kam tak spěcháš, trampe kamaráde?

|C|

- C G7
1. |:Kampak spěcháš, trampe kamaráde, kam tak pospícháš, :|
C G7 C
|: Jedu na slezinu, nemám na mašinu, co se mě tak blbě ptáš. :|
2. |: Bůra v kapse pingl přes rameno na tramp pospíchám, :|
|: a že nejsem pánem ani astrachánem na glajzu taky nemám. :|
3. |: Čeká na mě ta sázavská parta kluci od vody, :|
|: a že nejsou páni ani astracháni, jsou to kluci přírody. :|
4. |: V osadě se sejdem ze všech koutů přijď se podívat, :|
|: kytara tě zmámí až uslyšíš v dáli staré tramské písničky hrát.:|
5. |: Naše píseň pomalu už končí a my půjdem spát, :|
|: kanady si zujem, dekou se přikrejem, dobrou noc si budem
přát. :|

.....
ÚDOLÍ NÁVRATU (1927)

"Po měsíční záři pozdrav Tobě posílám....."

Dne 21.3. 1942 postavil svojí chatu Standa Bořkovec se svým bratrem Otou. Je na místě ohlédnout se za rodinou Bořkovcových, protože jim spousta trampů z osady vděčí za svůj život v době válečné. Díky nim mnoho kamarádů netrpělo hladu a nebál se jim ani v té hrůzné době poskytnout přístřeší v utajení.

Rodina Bořkovcova nikdy nechtěla nic na oplátku a nemálo trampů jim za to byla vděčná do konce života. Byl to čin hodný úcty a pravého kamarádství.

Koncem roku 1942 přišel pogrom na svobodné polánecké chlapce. Jirka Patka se oženil s Marií a Karel Ziegler si vzal Růženku. Horšího již v tomto roce osadu nepotkalo.

Z kroniky K. Zieglera

R. A. Dvorský - Letí šíp savanou |C|

- C Ami Dmi G7
1. Zeptej se děvče ská.....ly,
C Ami Dmi G7
modravých lesů v dá.....li,
C Ami Dmi G7 C
ozvěna tobě řekne, jak rád tě mám.
Emi H7
Tam kde se peřej tříští,
Emi H7
najdem své štěstí příští,
G Emi Ami
svým šípem cestu k němu,
D7 G G7
si vyhledám.
- C C7 F C
2. Letí šíp savanou a s ním letí srdce mé,
F C Ami
kam ten šíp dopadne,
Dmi G7 C Ami - Dmi - G7
tam se sejdem.
C C7 F C
Kroky tvé povede po mých stopách dobrý duch,
F C Ami
v místa, kde nás navždy.
Dmi G7 C C7
spojí rudý Bůh.
- F
3. Až uvidíš v dáli stoupat
C C7
nad kaňonem modrý dým,
F
poznáš místo, kde tě čekám
C Ami Dmi G7
se svým srdcem toužícím.
- C F C
4. Letí šíp savanou a s ním letí srdce mé,
F C Ami
kam ten šíp dopadne,
Dmi G7 C - F - C
šťěstí najdeme.
- 5.3. Až uvidíš v dáli stoupat
nad kaňonem modrý dým,
poznáš místo, kde tě čekám
se svým srdcem toužícím.
- 6.4. Letí šíp savanou a s ním letí srdce mé,
kam ten šíp dopadne, štěstí najdeme.

Hop Trop - Lodníkův lament |Emi|

Emi D G D Emi
1. Já hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp'
Emi D G D Emi
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
Emi D G D Emi
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
Emi D G D Emi
drsnýmu chlapu nesvědčí, já tůk' si na čelo.

Emi - D - G - D - G - C - G

Jo...o...o...

G D
Ref.: Mě máma doma držela a táta na mě dřel,
G
já moh' jsem jít hned študovat, jen kdybych trochu chtěl
„já nechtěl!“,
G D
voženit se, vzít si nákou trajdu copatou
D G D Emi
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vetchej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

Jo...o...o...

Ref.:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po souši, jsem tolik záviděl.

Jo...o...o...

Ref.:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, každej byl živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

Jo...o...o...

Ref.:

K. Brokenický - Lod' (Ahoj, kamaráde!) |Emi|

Emi

1. Lod', když vjíždí do přístavu zrána,

H7

Emi

mužstvo plachty hbitě svinuje,

Emi

od plavčíka až po kapitána,

A7

H7

vše se těší, raduje, že večer svoji holku,

Emi

H7

zlíbá zas jednou bez okolků na prdelku;

Emi

H7

jen dva staří vlci, sper je ďas,

A7

D7

v přístavní krčmě chlastaj zas.

Ref.: Ahoj, kamaráde, zvedni se mnou číš,

C

G

A7

D7

osud ten číhá na tě všade, jemu vstříc nemusíš.

G

A7

Dnes pijem naposledy, zejtra znova,

D7

G

G7

to ví jen bůh sám...,

C

G

A7

D7

G

nám nevadí to tedy, vždyť dnešek patří nám.

2. Lod' nazítří, když vyplula z doků,

na moři ji bouře dohání,

stěžeň urván, lod' s trhlinou v boku

hloub a hloub se naklání.

Bouřlivou nocí dál se nes, zoufalý signál SOS.

V podpalubí voda stoupá výš,

snad se hochu, nebojíš?

Ref.:

Greenhorns - Little Big Horn |Dmi|

Dmi

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Gmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Dmi Gmi
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin,
Dmi
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

D

A

- Ref.: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
D
pod sedmou kavalerií, jak krví rudne zem,
D7 G
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
A Dmi
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

Ref.:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Ref.:

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Ref.:

Josef Kainar - Malý, bílý dům |E|

E E7
1. Koupím si malý, bílý dům,
A7
jenž by vyhověl tvým snům,
E7 H7 E
koupím ho celý, s malým oknem v průčelí.

2. S korouhvičkou na střeše,
a s půdou plnou veteše,
která čeká až ji vítr pročeše.

A7
Ref.: Ve sklepě bych našel dívku zazděnou,

E E7
a tucet sudů starých vín,
A7 F#
zahrál bych jí na kytaru opuštěnou,

H7 H#7 H7
v erbu bych měl paví stín.

Já čekám stále potajmu,
až si tenhle dům najmu,
pak oběsím se samým štěstím na římse.

Ref.:

Jarka Mottl - Můj koníček |G|

G A7
1. Sbohem děvče, na shledanou, musím odejít,
D7 G
trubky hlas už volá nás.
G A7
S koníčkem teď odjedeme do pole se bít,
D7
snad se brzo vrátím zas.

D7
Kdo ví, co zítra stane se,
G A7 D7
kam nás osud zanese.

G A7
Ref.: Koníčku můj bílý, k dívence mě nes,
D7 G C G
na malou jen chvíli chci být u ní dnes.
G A7
Zítra budem sami pod hvězdami spát,
G A7 D7 G
ty jsi, koníčku, můj věrný ka...ma...rád.

2. Kdyby někdo z kamarádů přišel vám snad říct,
že jsem někde v boji pad.
Že nás viděl s mým koníčkem do boje se bít,
že nás viděl umírat.

Vzpomeň si holka maličká,
na bílého koníčka.

Ref.:

Zajímavosti ze světa trampingu

Ztracená naděje

Nejstarší známá česká osada byla založena kolem roku 1918 na Vltavě v místě zvaném Svatojánské proudy, dnes zatopeném vodami štěchovické přehradní nádrže. Původně bezejmenná skupinka bývalých pražských skautů časem z recese přejmenovala místo, kam jezdili o víkendech, na „Roaring Camp“ (Tábor řvavých) podle povídky Breta Harta. Později (podle osadní kroniky v roce 1919) zde – na lesním pozemku Strahovských premonstrátů – byla založena tramská osada „Ztracená naděje“ čili „Ztracenka“. Název osady si osadníci zvolili podle němé filmové kovbojky The Valley of Lost Hope (1915, Údolí ztracené naděje). K osadníkům patřil také tramský textař a skladatel Jarka Mottl.

Společenský přínos

Jakožto svobodomyšlné občanské lidové hnutí to trampingu v dobách totalitních vlád neměl nikdy lehké. Toto hnutí bylo totalitními režimy potlačováno a uzurpováno, často nevybíravým způsobem. Projevovalo se to v praxi všelijak: kontrolami StB na nádražích, bouráním tramských bud na Brdech i jinde, rozháněním potlachů Veřejnou bezpečností, páráním domovenek na rukávech bund a košil, zákazem skautské činnosti, násilným obsazováním skautských kluboven, krádežemi kronik aj. Skauty a trampy „neměl vůbec rád“ nacismus ani komunismus. Vždyť právě z řad trampů a bývalých skautů (a také sokolů a orlů) se rekrutovalo množství lidí aktivně činných v protinacistickém odboji za druhé světové války. Svobodomyšlnost, volnost, neformálnost, obdiv k západní demokratické kultuře, důraz na prosté lidské bratrství a humanismus, politický liberalismus, láska a úcta k přírodě a mnohé jiné projevy těchto hnutí totalitním režimům nikdy nevyhovovaly a nebyly jim po chuti.

Činnost sportovní

Ze známých kolektivních sportů byl významný klasický volejbal či původem čistě český tramský sport, dnes již celosvětově rozšířený nohejbal (čili tramský fotbal).

Přezdívka

Častým zjevem je oslovení trampů přezdívkou. Tato tradice byla započata již v ranných dobách trampingu. Paďour neboli mastňák je v tramském slangu označení člověka, který nezastává hodnoty trampingu.

Jarka Mottl - Marta |C|

C H7 C A7 D7 G7 C
1. Dusili jsme husu v boudě na primusu, bezvadně se připekla.
C H7 C A7 D7 G7 C C7
Pozvali jsme Martu mezi naší partu, ale ta nás vypekla.
F Fmi C D7 G7
Za komínem cosi vejskalo, ale nám se po ní stejaskalo.
C H7 C A7 D7
A tak místo Marty mazali jsme karty, až se z toho
G7 C
blejskalo.

C F C
Ref.: Marta je Marta, Martu zná celá parta,
G7 C
taky tam, kde Marta je i parta je.
C F C
Pro Martu, pro Martu kluk zradí ba i partu,
G C C7
jako rampouch na slunci hned roztaje.
F Fmi C D7 G7
Jo... když někdo šilhá po Martě, je celá parta na vartě.
C F C
Jó, Marta je Marta, Martu zná celá parta,
G C
tam kde je Martička, je i partička.

Wabi Daněk - Mávej |E|

E7

Ref.: Tak jen si: mávej, mávej, mávej jen,

A7

E7

nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,

H7

A7

E7

tak jen si mávej, mávej a dávej sbohem.

A7

1. Jó nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,

E7

když prásknu do kočáru a rukou zamávám,

H7

ta cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",

E7

H7

E7

tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

Ref.: Tak jen si: mávej, mávej, mávej jen,

nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,

tak jen si mávej, mávej a dávej sbohem.

2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl

a na jazyku noty a pod pažema sůl,

a cesta, která mluví a říká: „Jenom pluj!“,

a žlutý pero žlúví, jó, to je život můj.

Ref.:

Karel Kahovec - Modřínů háj |C|

C F C
1. Je zimní den, sníh obléhá, jak tisíc bělásek,
C F C G C
i zem je bíle posetá, sníh padá do vlásek.
C F C
Do vlasů té, co mi ujíždí, už sedá do saní,
C F C G C
její koník má krok hlemýždí, přesto mizí za strání.

C G F C
Ref.: Modřínů háj, modřínů háj, s bílou pokrývkou.
G F C
Modřínů háj, modřínů háj, se dívá za dívkou.
G F C
On to ví, on to zná, jestli vrátí se sem k nám.
C F C G C
Modřínů háj, ten mi poví, kde ji mám.

2. Ta cesta, kterou odjela, je dávno zavátá.
Snad je jen tak nesmělá, proto zpátky nechvátá.
Láska má je bázlivá, má strach jen v závějích.
Zimy jdou let přibývá, už vlasy mám jak sníh.

Ref.:

OSADA BECAJDA (zal. 1970)

"Mám v srdci osadu svou, jen tam bych
chtěl žít....."

Osada Becajda je nejmladší tramskou osadou na Benešovsku. Byla založena v roce 1970. Původně chtěla parta mladých Benešáků, zakladatelů osady, stavět chaty v překrásném Údolí ticha.

Státní památková péče však toto údolí prohlásila za chráněnou oblastní přírodní rezervaci - a MNV jim náhradou přidělil místa v hezkém údolí Blanice, kde nyní osada leží.

Začalo se stavět, chat přibývalo a za pár let vyrostla osada do dnešní podoby. Při kamarádkých posezeních u Zoulů jsme dali nové osadě nynější název "Becajda", byl zvolen osadní výbor a jako šerif-předseda, kamarád Zdeněk Chrpa - Ezin.

Byli jsme přijati do kamarádkého společenství ostatních benešovských osad, a tak se i naše nová osada stala dalším členem velké tramské rodiny.

Léta plynula, jak řeky proud, a tak také ubíhal a ubíhá i život na osadě. Pro sportovní vyžití členů osady bylo vybudováno hřiště na malou kopanou a dvě volejbalová hřiště. Populárním se stal nohejbalový turnaj každoročně osadou pořádáný.

Wabi Daněk - Montgomery |D|

D G Emi
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,
A7 D A7
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
D G Emi
kde je zbytek tvojí krásy,
A7 D A7
to ví dneska jenom Bůh.

D G Emi
Ref.: Z celé jižní eskadrony,
A7 D A7
nezbyl ani jeden muž,
D G Emi
v Montgomery bijou zvony,
A7 D A7
déšť ti smežvá ze rtů růž.

2. Tam na kopci v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

Ref.:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlasy jak jíl.

Ref.:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

Ref.:

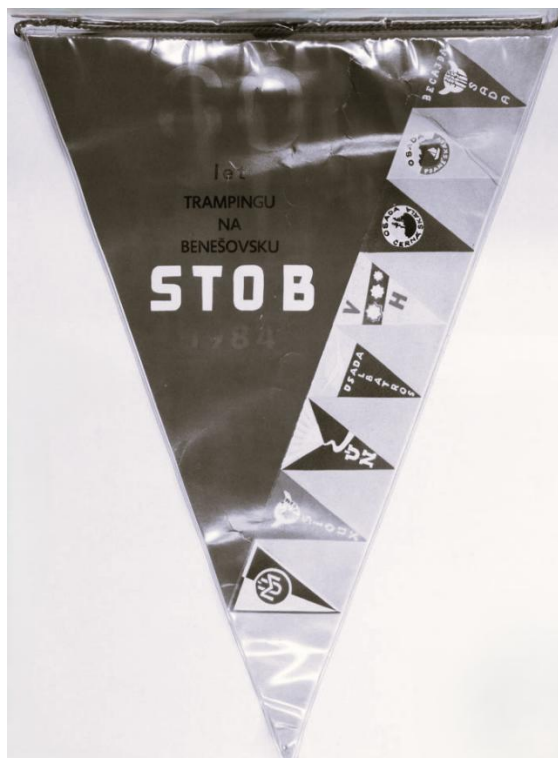
K. T. O. - Na osadě hráli |D|

D A7
1. Sedáváme zvečera s Madlou u buku,
D
vodívám ji za šera domů za ruku.
G
Její otec nadlesní doma o svý Madle sní,
A7 D
kamarádi říkají mi: „Nechoď Karle s ní!“
G
Tramtadá... Každá ráda dá...

G D
Ref.: Na osadě hráli na harmoniku, a my jsme se báli,
G C G C
už jen tak ze zvyku, dole u Kocáby, kuňkaly dvě žáby,
D G D G
a soudruh lesní ten doma běsní, že na to hajnej nestačí,
D G D G
ale že denně mu zaručeně v revíru někdo pytláčí.

2. Jednou jsem se posadil s Madlou na pařez,
sotva jsem ji vočuchal, pohladil nás pes.
Hrozně jsme se ulekli, div jsme sebou nesešli,
jen tak tak tak nadlesnímu z mušky utekli.

Ref.:

Vlajka S.T.O.B.u k výročí
60 let trvání. Nyní je ve
sdružení o jednu osadu
více, a to o osadu
Zahálka.

Eduard Ingriš – Niagara |Hmi|

Hmi A D Emi F#mi
1. Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
Hmi A Hmi
na svou první lásku vzpomíná.
Hmi A D Emi F#mi
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
Hmi Emi A A+
až jim půlnoc spadla do klína.

 D A A+ D
Ref.: Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,
 D7 G Gmi D A7 D
|:komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci:|

Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe děvče plout,
|:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:|

3. Osud tvrdou pěstí, ničí lidská štěstí,
i ten nejkrásnější jara květ.
I ten kvítek jara vzala Niagára,
a už nevrátí jej nikdy zpět.

Ref.:

.....
Fotograf a filmař, cestovatel i muzikant. Muž mnoha profesí. Člověk plný energie a dobrodruh v tom nejlepším slova smyslu. Autor slavné *Niagary*, Eduard Ingriš.

Rodištěm slavného hudebníka je Slánsko, konkrétně Zlonice, které už dříve proslavil muzikant z nejznámějších, Antonín Dvořák. Tady se 11. února 1905 Eduard Ingriš narodil.

V roce 1947 věděl, že se nad jeho vlastí opět stahují černá mračna a emigroval do Jižní Ameriky.

Eduard Ingriš, muž, kterému k osmdesátým narozeninám poslal blahopřání americký prezident Ronald Reagan, se ještě dočkal Sametové revoluce, domů se však už nepodíval. 12. ledna roku 1991 umírá v nevadském Renu. Jeho popel je převezen do rodných Zlonic, kde se o pár dní později koná poslední rozloučení v chrámu Nanebevzetí Panny Marie. O tři roky později je ve Zlonicích otevřena Ingrišova pamětní síň jakožto součást Památníku Antonína Dvořáka.

Po smrti svého manžela nabídla paní Nina Ingrišovu pozůstalost České republice. Archiv byl ovšem obrovský, vždyť talentovaný autor měl na svém kontě šedesát operet, operu i symfonii, tisícovku písní, třináct dokumentárních a čtyři celovečerní filmy, a samozřejmě velké množství fotografií.

Em i

A

D

já mám potěšení na dalekej cestě.

2. Já má potěšení mezi hory-doly,
žádnej neuvěří, co je mezi námi,
žádnej neuvěří, co je mezi námi.

3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
a ta musí trvat do smrti nejdelší,
a ta musí trvat do smrti nejdelší.

4. Trvej, láske, trvej, nepřestávaj trvat,
až budou skřiváci o půlnoci zpívat,
až budou skřiváci o půlnoci zpívat.

6. Na na na...

7. Sloka 4.

Polánecký kolibřík část 3.

Za ty desítky let se na jevišti vystřídaloby nepřeberné množství kapel či jednotlivců. Z nejčastěji účinkujících můžeme zmínit např. Jirku „Černocho“ Novotného a jeho Black and White, rodinu Navrátilů v sestavách Navrs brothers, Navrs family, Chmelíky, Frantáka, ÚN v čele s Mirkem Vrlou a Karlem Skopcem, Vlak na Znosim, Lahvátor, Šakalí dech či Michala Žabu, který na podiu s basou stál zcela určitě nejčastěji.

Tradicí, která vyplní čas pro sečtení bodů a napsání diplomů, se stal klip. Diváky úspěšné scénky ztvárněné osadním souborem, jenž se každoročně mění. Za zmínku stojí díla U Trajců v hospodě U vola, Józín z bažin, Podblanický dívčí pěvecký sbor Vlasta, soubor bubeníků, či z posledních let jedna z inscenací U soudního hostince v režii tvůrce tohoto zpěvníku Martina „Macáka“ Navrátila.

Díky kamarádské atmosféře patří večerní kolibříkovské hraní k nejlepším hudebním zážitkům na osadě Údolí návratu.

Martin Palán

Narozeninová směska - |D|

- D A7
1. Když jaro zatuká, tůky, tůky, tuk,
A7 D
kukačka zakuká, kuky, kuky, kuk,
D D7 G
vypučí ořeší, každéj si zahřeší,
G A D
ať je to táta, máma, kluk.
D A7 D
Jaro je taky tůky, tuk.
- D
2. Když k nám přijdou šumaři,
nic se mi v práci nedaří,
A7 D
to je ta muzika, která hrála tatíka.
D
Vždycky se mi líbila,
proto si zvykni má milá,
A7
že i já, já tu jsem,
D
když chci slyšet ránu na buben.
- D7 G D
3. Kdyby to naši věděli, kam já chodím v neděli,
G
lásko má, už by mně nechtěli,
G D7 C D G
dávám si hrát, tu polku kterou mám rád,
G C
i když je to jen šumařinka,
G D G
pak teprv klidně jdu spát.
- G D
4. Všude bylo ticho jako v kostele,
D G
jen muzika hrála, hrála vesele,
G D7 C
na obloze svítil bledý měsíček,
C G D G
ten by svědkem našich sladkých hubiček.

- G
5. Chaloupka nízká hrom do ní tříská,
D G
milovala, zapomněla,
G
že přijde jaro, po jaru léto,
D G
po létu zas ten smutnej čas.
- G D
6. Policajt jdou, jdou, jdou, na mně si nepřijdou,
D G
já jsem ta těžká pára, bydlím za vodou,
G D
policajt nechaj mně, já jsem v tom nevině,
D G
já jsem ta těžká pára bydlím v Karlíně, číslo dvě.
- G D
7. Za vodou, za vodou, za Věntoňskou hospodou,
D G
až vyjde měsíček, dám ti z lásky tisíc hubiček,
G G7 C
za vodou, za vodou, za Věntoňskou hospodou,
C G D G
až vyjde měsíček, dám ti z lásky tisíc hubiček.
- G D G
8. Jaká by to hanba byla, kdyby žena muže bila,
G D G
jaká by to hanba byla, kdyby se jí bál.
G D G
Žena muže bít nemůže, protože ho nepřemůže,
G D G
žena muže bít nemůže, protože ho ráda má.
- G C G D G
9. Má roztomilá Báruško, vem mě s sebou na lůžko,
G C G D G
má roztomilá Báruško, vem mě s sebou spát,
G D G
Nepudu, nepudu, ty si prase včera si chtěl dneska zase,
G D G
Nepudu, nepudu, ty si prase včera si chtěl dneska zas.

.....
Tento výpis z písní klasických českých dechovek se na osadě Údolí návratu hraje dlouhé roky. Vždy, když je oslava narozenin, tak se na směsku v kruhu kamarádů tančí dámská či pánská volenka. Tato tradice žije dodnes.

Tramprská píseň - Okoř |D|

D

1. Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
A7 D
roubená je stromama.
D
Když jdu po ní v létě, samotný na světě,
A7 D
sotva pletu nohama.
G D
Na konci té cesty trnité,
E7 A7
stojí krčma jako hrad, jako hrad.
D
Tam zapadli trampi, hladoví a sešlí,
A7 D
začli sobě notovat.

D

A7

- Ref.: Na hradě Okoři světla už nehoří,
D A7 D
bílá paní šla už dávno spát.
D A7
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,
D A7 D
o půlnoci chodit strašívát.
G D
Od těch dob, co jsou tam trampové,
E7 A7
nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.
D A7
O půlnoci v podhradí se šerifem dovádí,
D A7 D
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostinci, v kostinci.
Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.

Ref.:

Josef Vacek - Osada, stará zas |Ami|

Ami

1. Údolím vlahý vítr vál,

Dmi Ami

v dále mocný oheň vzplál.

E Ami E Ami

Zář svoji rudou (Ahoj!), šíří osadou.

Ami

Kol ohně slyšet trempů hlas,

Dmi Ami

k potlachu se sjeli zas.

E Ami E Ami

Dlouho do noci píseň burácí.

A

E

Ref.: Osada stará zas ta v klínu svém zahřeje nás.

A

Po dlouhém čase sejdem se na osadě zase.

A7

D

Zářivý táborák zbarví tvář trempířů do ruda.

D

A

E

A

(A7)

|: a k ránu zas ztichlá je osada. :|

2. Trempové hýří náladou, kolty praskaj' nad hlavou.

V rudém požáru kolem stožáru.

K ránu, když oheň zhasíná, celý tábor usíná.

Jen traperů pár tříská do kytar.

Ref.:

Poutníci - Panenka |G|

G C G C
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
G D
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
C G C G
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
D G
ani poutovou panenku nezanechal.

G C G D C G D
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
C G C G D G
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

C G C - G - G - D - G
Pa...pa...pa...padadádada...

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý,
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Ref.:

Trampeká píseň - Parta z ranče Ypsilon |G|

- G C G D7
1. |: Každý ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon. :|
G G7 C G D7 G
|: Kezi nima jede na koni kovboj jménem John. :|
2. |: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej srub. :|
|: Nedávno tam ještě bejvala má plavovlasá Ruth. :|
3. |: Co asi, co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth. :|
|: Co asi, co asi stalo se, že opustila srub. :|
4. [|: Až se jednou vrátíš zpět, tak přijď se na mě podívat. :|
|: Tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád. :|
5. |: Tam dole, tam dole u řeky stojí osamělej strom. :|
|: Nedávno se na něm oběsil kovboj jménem John. :|
6. |: Každý ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon. :|
|: Mezi nima jede na koni ten voběšenej John. :|
-

Jan Nedvěď - Petrolejky |D|

- D G
1. K rytmu starejch kolejnic si písničku zpívám,
D A D
mám před sebou pár volnejch dnů a na Sázavě srub,
D G
tam rozsvítím si petrolej, pavouky z koutů vysbírám,
D A D D7
a v kamnech dřevo zavoní, mám akáty a dub.

Ref.: |:G - D - A - D - (D7):|

Ooo...

2. Až na verandu slyším řeku, někdo u ní zpívá,
to trampíci si vyjeli a pěkně jim to zní,
můry přišly za světlem, a jak se do tmy dívám,
máš smůlu, holka, nepůjdu spát, než se rozední.

Ref.:

Spirituál kvintet - Poutník a dívka |G|

- G
1. Kráčel krajem poutník, šel sám,
C G
kráčel krajem poutník, šel sám,
H7 Emi
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
A A7 D7
tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:
2. "Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
tak přistup bliže, nehodná, a dej mi pít," a ona:
3. "Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"
4. Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,"
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.
5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
H E A D A
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Jan Vančura - 500 mil |G|

- G Emi Ami C
1. Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,
Ami D G D
že odešel jsem z domova snad stovky mil, stovky mil,
G Emi Ami C
stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil,
Ami D G D - G
že odešel jsem z domova snad stovky mil.
2. Čas, ten lásce ublížil, vzdálení jsme pětset mil,
srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil, těžkých chvil,
těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil,
srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil.
3. Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám,
lavici teď nádražní za lože mám, za lože mám,
za lože mám, za lože mám, za lože mám, za lože mám,
lavici teď nádražní za lože mám.
4. Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám,
tak v té dálce daleký zůstanu sám, zůstanu sám,
zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám,
|: tak v té dálce daleký zůstanu sám ... :|

.....

Roku 1970 Rangers prodali svůj první milion gramofonových desek a v Divadle E. F. Buriana pořídili první živé album moderované Petrem Nárožným a Mirkem Černým.

Krátce poté upozornila smluvní agentura Pragokonzert (kvůli dohledu komunistické strany), že název skupiny připomíná pojmenování americké vojenské jednotky U.S. Army Rangers, což je v době přetrvávající války ve Vietnamu nežádoucí, a že skupině s takovým názvem nebudou organizovat koncerty. V roce 1971 tak skupina přijala nový název Plavci (zvolený podle jedné jejich starší písně) a pro následující dekády se stala protagonistou normalizační popmusic folkového rázu.

Jaromír Nohavica - Pochod marodů |Ami|

- Ami C G F Ami
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
C G F Ami
dvě vodky a Fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Dmi F Ami Dmi F E7
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Ami C G C
Ref.: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Dmi Ami E Ami
tuberkulóza - jó, to je naše!
C G C
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Dmi Ami E Ami
paradentóza, no to je paráda!
Dmi Ami G Ami
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Dmi Ami E Ami
žijem vesele, juchuchuchuchu!

3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

Ref.: ...

Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Neznámý autor - Polár |Gmi|

- Gmi Cmi
1. V tiché polární záplavě,
Gmi Cmi
kde zář poláru mlhavě,
Gmi D7 Gmi
v kouzlo své halí kraj.
2. V němém tom tichu za šera,
letícím saním traperů,
vlci přejí Good Bye.
- Cmi Gmi
3. V dálce zní ozvěnou vytí,
Cmi Gmi D7
kolem les a sníh se třpytí.
Gmi Cmi
A pak když saní koleje,
Gmi Cmi
sněhem zavalí závěje.
Gmi D7 G
Polární noci taj.
- G Hmi C G
4. Vítr lká píseň svou nocí dumavou,
C Cmi G D7
ztiší stesk duše a bol.
G Hmi C G
Volání poláru zmámí duši mou,
C Cmi G D7
čím blíže je sever a pól.
Gmi Cmi D7
Tam znavená psů smečka,
Gmi D7 G
poslední sbohem ti dá.

Rangers - Pole s bavlnou |D|

D D7
1. |: Pane můj, co v nebi je tvůj dům,
G D
má máma můj život dala katům,
A7 (D - G - D)
katům svým v polích s bavlnou. :|

D7 G
Ref.: Den za dnem kůže zná bič katů,
D
vidíš jen černý záda bratrů,
A7
jak tam dřou v polích s bavlnou,
D D7
to, co znáš ty v Lousianě,
G D
černý záda znaj' i v Texarcane,
A7 D G - D
i tam jsou v polích s bavlnou.

2. |: Já vím, brzy musí přijít soud,
černý záda práva na něm vyhrajou,
boží soud v polích s bavlnou. :|

Ref.:

3. |: Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
tak řekni, pane můj, černý zvon hrany,
katům mým v polích s bavlnou. :|

Ref.:

4. |: Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
mou duši, když život patří katům,
katům mým v polích s bavlnou. :|

Ref.:

K.T.O. - Ponny Express |D|

D

1. Když na západ chceš dopis psát,

A7

D

Pony Express musíš znát,

plnou stáj koní mít,

A7

D

D7

a tři sta jezdců poštovních.

G

D

Ref.: Každý ten jezdec musí být v sedle doma,

G

D

s koněm dojet, projet, i když hoří Arizona,

G

D

sám si musí hledat cestu svou, jipi jou!

D

A7

D

|:Tydli klap, tydli klap, tydli klap zní rovinou.:|

2. Winchestrovku nesmí mít,

je moc těžká k sedlu vzít,

dopisy má místo ní,

rychlej jezdec poštovní.

Ref.:

Osadní dovětek:

D

R: Dominiku, niku, niku,

G

ty jsi sám jak poustevník,

D

D

D7

já hříšnou duši mám.

G

Můžeš zázrak udělat,

D

když mě budeš mít rád,

D

A

D

peklo, ďábla překonám.

Rangers/Plavci - Přístav Kingston Town |C|

C F
1. Umlkl rybí trh a utich ptáků křik,
C G C
v přístavu se lodě líně potácí,
C F
skočím na jednu, v tom se vítr zdvih,
C G C
vidím, že molo rychle mizí, loď se otáčí.

C Dmi
Ref.: Však já šťasten byl, o té cestě jsem snil,
G C
na mořích, v přístavech vesele žil.

C Dmi
Svůj sen jsem chyt, co víc, nabyl jsem klid,
C G C
a nic nebylo, co chybělo mi v Kingston Town.

2. Tenkrát jen z rozmaru jsem na tu bárku vlez,
slunce mě z vody šlehlo do očí,
kdepak bych tušil, že to na mne byla klec,
s kterou si moře kdy chce zatočí.

Ref.:

3. Dnes je, Bože proč mne trestáš, stejný den,
slunce se zastavilo, chce jen hřát,
zde jsem, přec mladý byl, snad byl to sen,
jen pro ten sen se nyní vracím, jen zde chci spát.

Ref.: 2X

Bratři Nedvědi - Ptáčata |G|

- G
1. Na kolejích stála a za uchem květ,
G
vlasý trávou zavázaný,
C G
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
D7 G
hezký oči uplakaný.
2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví, co dál,
vyšlápeli jsme ránem a v neděli zpět,
D7 G G7
za tejden jsem u trati stál.
- C G
Ref.: Víš, holky těžší to maj',
Ami C G
víš, holky těžší to maj',
3. Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

Ref.:

Josef Peterka (Bob Hurikán) /K.T.O. - Rikatádo |G|

- G D7
1. Chlapci z Rikatáda ženou svoje stáda po mexické hranici,
D7
zem se celá třese stromy padaj v lese,
D7 G
před pistolí mířící.
- G G7 C
Každý má svou lásku, v srdci nosí krásu pistol nízko u boku,
D7 G
a pak celé Rikatádo,
D7 G
zpívá píseň kroku.
- G D7
Ref.: Rikatádo jak tornádo letí(sere) si to širou stepí,
D7 G
koně řičí chlapci křičí štěstí se na ně lepí.
G G7 C
Rikatádo velmi rádo mává sombrérem nad hlavou,
C G D7 G (G7)
|:Rikatádo, jak tornádo stále hýří náladou.:|
2. Z Rikatáda chlapci prerie jsou dravci, když to v baru neklapne,
sem tam pistol hlesne falešný hráč klesne,
péra lítaj z kanape.
- Daj si láhev ginu mají z toho psinu, štouchají se do břicha,
a pak celé Rikatádo,
zpívá píseň do ticha.

Ref.:

.....
Josef Peterka, známý pod jménem Bob Hurikán nebo literárním pseudonymem Bob Peters (21. dubna 1907 Praha - 2. června 1965 Benešov).
Byl český skaut, cestovatel, tramp, sportovec, spisovatel, publicista, redaktor, partyzán, historik trampingu a trampský písničkář. Kromě několika dodnes známých písniček (např. Rikatado) byl autorem řady knih s dobrodružnou, romantickou, detektivní a cestovatelskou tematikou. Pro jeho bouřlivý život se mu neoficiálně přezdívalo český Jack London.

Za jeho nejvýznamnější práci, dokument doby, bývá považována faktografická kniha Dějiny trampingu. Bob Hurikán byl dle pamětníků též hostem na osadě Údolí návratu.

Emil Knos - Rodné údolí |D|

D

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,

D

A

každý krok v srdci mém zabolí,

D

D7

G

zkrátka bude mi všechno cizí,

D

A

D

nespatřím své rodné údolí.

D

D7

G

Ref.: Já volám: na shledanou, na shledanou,

D

A

D

na shledanou, rodné údolí.

D

D7

G

Já volám: na shledanou, na shledanou,

D

A

D

při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

Ref.:

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

Ref.:

Wabi Daněk - Rosa na kolejích |C|

C F6 F#6 G6 C
1. Tak, jako jazyk stále nará.....ží na vylomený zub,
F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svému nádra.....ží, abych šel zas dál,
F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 F#6 G6 C
Ref.: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
F6 F#6 G6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 F#6 G6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta,
F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
C F6 F#6 G6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, nohama stí...ráš rosu na ko...le...jích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

C F6 F#6 G6 F6 F#6 C
R: + nohama stí...ráš rosu na ko...le...jích ...

Lidová píseň - Rosenka |Emi|

Emi G D C D Emi
1. Ej padá, pa.....dá ro.....sen.....ka,
Emi G D C Hmi Emi D
spaly by mo...je o.....čen.....ka.....a.

G Ami Hmi Emi Hmi
Spaly by moje, spaly by aj tvo-je,
Emi G D C Hmi Emi D
Spaly by, duša má, o.....bo.....je.

G Ami Hmi Emi Hmi
Spaly by moje, spaly by aj tvo-je,
Emi G D C Hmi Emi D
Spaly by, duša má, o.....bo.....je.

2. Ej padá, padá listopad,
pozdravuj milů nastokrát.
|: Pozdravuj milů, holuběnkú sivů,
že sa nevrátím nikdy viac. :|

Greenhorns - Rovnou | G |

1. Tak už jsem ti teda fouk,
prsten si dej za klobouk.
Nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.

G G7
 Ref.: Rovnou jó tady rovnou,
 C G
 rovnou jó tady rovnou.
 C D G Emi
 Prostě tě pic a nehledej mě víc,
 G D7 G
 to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee,
přes hory a přes lesy.
Z potoků vodou, já smejuvám stopu svou,
to ti říkám rovnou.

Ref. :

Jaroslav Velínský (Kapitán Kid) - Rutý, šuty |C|

C
1. Ujížděl jsem starým Coloradem,
G
když tu slyším výkřik vzdálený,
C C7 F Fmi
jel jsem podle hlasu a k mému úžasu,
C G7 C
ležel tam muž k zemi skolený.

C G
Ref.: Rutý-šuty, Arizona, Texas, rutý-šuty, Arizona má,
C C7 F Fmi
jel jsem podle hlasu a k mému úžasu,
C G7 C
ležel tam muž k zemi skolený.

2.Skloním se nad jeho obličejem, poznal jsem v něm svého
dvojníka,
jeho tělo bylo probodáno nožem, teplá krev mu z rány vytéká.

Ref.: Rutý-šuty, Arizona, Texas, rutý-šuty, Arizona má,
jeho tělo bylo probodáno nožem, teplá krev mu z rány vytéká.

3.Pravil ke mně hlasem zmírajícím: "Příteli můj, parde jediný,
byla to jen léčka, já to nevěděl, jako starej vůl jsem
naletěl.

Ref.: Rutý-šuty, Arizona, Texas, rutý-šuty, Arizona má,
byla to jen léčka, já to nevěděl, a jako starej vůl jsem
naletěl.

OSADA MĚSÍČNÍ ÚDOLÍ (1924)

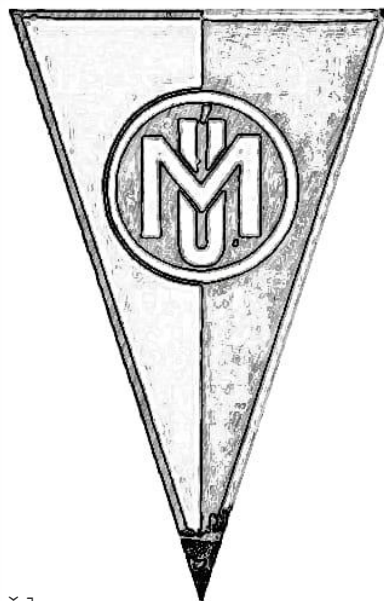
"Vše tone v tmách a život kolem
ztich'....."

Koncem roku 1923 přijela za Poříčí nad Sázavou, ke břehům Konopištského potoka, parta mladých lidí z Holešovic a Vršovic. V krátké době se obě tyto party spřátelily a spojily, a na jaře roku 1924 vyrostly na Konopištském potoce, poblíž zbořeného mlýna, první chaty.

Život tehdejších trampů probíhal přibližně stejně jako na jiných, tehdy vznikajících, osadách. V sobotu se do údolí přijíždělo, trochu jsme si zasportovali na vybudovaném hřišti a večer u táboráku zazněly tramské písně. Někdy i nějaká kapka ohnivé vody se vypila.

Hned od začátku se v osadě Měsíční údolí sportovalo, hrál se zejména volejbal a fotbal. Prostě, žili jsme šťastně a spokojeně, i když byly dost často i existenční starosti, až do roku 1943. Tento rok přinesl osadě nejhorší a nejsmutnější chvíle, protože nacističtí okupanti všechny chaty rozbořili, kromě jediné, z níž si udělali svoje komando.

Doba války však minula na základě dekretu presidenta republiky o obnově objektů zničených nacisty, se někteří osadníci pustili již v roce 1946 do práce a začali osadu znovu budovat. Je pravda, že mnozí z nich se nevrátili, ale přišli jiní, kteří v tomto krásném koutku našli zalíbení a postavili si s pochopením tehdejších funkcionářů národního výboru nové chaty.

Pedro Mucha - Řeka hučí |D|

- D Db G D E7 A7 D
1. Ře...ka hu...čí v klínu rozervaných skal,
D Db G D E7 A7
ví...tr sku...čí, jak by se všemu jen smál,
A7 D E7 A7
peřej kánoí zmitá, v dívce dávno již skrytá
D Db G D E7 A7
mi...zí tí...seň, když slyší jeho píseň.

A7
Ref.: Proplujem spolu tam dolů tou peřejí,
D
snad se tvé srdéčko té dálky nebojí.
A7
Tam v zátočině je naše chajda malá,
A7
skrytá před světem, jak sis přála.
A7
Pohádku lesů přenesu do tvých očí,
D
a svět se s námi v té samotě zatočí.

D7 G Gmi D
|: Řeka nám píseň bude hrát,
E7 A7 D
že tebe, děvčátko, stále mám rád. :|

2. Měsíc, hvězdy na nebi jasně vzplály,
proud jen šeptal, když před svou chatou stáli.
Šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze,
pak jí zpíval píseň, kterou rád míval.

Ref.: Proplujem spolu tam dolů tou peřejí,
snad se tvé srdéčko té dálky nebojí.

tam v zátočině je naše chajda malá,
skrytá před světem, jak sis přála.

pohádku lesů přenesu do tvých očí,
a svět se s námi v té samotě zatočí.
Řeka nám píseň bude hrát,

že tebe, děvčátko, stále mám rád.
Řeka nám píseň zabouří,
vlezte nám na záda padouři.

Vlasta Redl - Sbohem, galánečko |C|

- C Ami Dmi G C
1. Sbohem, galá nečko, já už musím jí - ti,
G Emi Ami D7 G G7
sbohem, galá nečko, já už musím jí - ti.
Dmi G C Ami Dmi G C Ami Dmi G C
|: Kyselé vínečko, kyselé víne.....čko podalas' mně k pi - tí.:|
2. Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu,
sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu.
|: Kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně v džbánu. :|
3. Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil,
ač bylo kyselé, přeca sem sa opil.
|: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem všecko
tropil. :|
4. Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila,
ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila.
|: To ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :|

Trampeká píseň - Sbohem, kapitáne můj |G|

1. V sedle se tak kodrcám, můj koník je samej šrám,
na zádech mě tíží ručnice.

Pistole mám po fotrovi, prodělaly mnohej boj,
hlavu zdobí modrá čepice.
Já volám...

Ref.: Sbohem kapitáne můj,
vždyt' já nechci život svůj
týhle bídný válce dát,
doma v pokoji chci spát.

2. Pod hvězdnatým praporem, projel jsem já celou zem,
uniknout smrti, vyhnout nástrahám.
Starej Bonny je můj druh, můj chleba je boj a vzruch.
Už tý války plný zuby mám.
Já volám...

Ref.:

3. Tam ve státě Kentucky, ženu mám, děti taky,
v údolí, kde je můj celej svět,
neslyšíš tam rány z děl, neznáš slovo nepřítel,
kapitáne pust' mě domů zpět.
Já volám...

Ref.:

Waldemar Matuška - Sbohem lásko |C|

C F G C G
1. Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,
Ami D7 G
zeleným údolím jsem si ji ved',
C C7 F Fmi
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
C G C F - C
když na řasách slzu má velkou jako hrách.

C7 F Fmi Emi Ami
Ref.: Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
Dmi G C C7
žádněj pláč už nespraví ty můj nohy toulavý,
F Fmi Emi Ami
já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
Dmi G C F C G
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2. A tak šel čas, a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč, bůhví,
co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

Ref.:

Jiřina Fikejzová– Sedm dostavníků |Emi|

Emi D
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Emi D
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
Ami C D C
sveze mě dál za pár dobřejch slov a díků,
Ami C D Emi
ten kočí, co má modrý voči laskavý.

Emi D Emi
Ref.: Hyja hyja hou! Dlouhá bude cesta,
D Emi
dlouhá jako píseň, co mě napadá.
D Ami
Hyja hyja hou! Sám, když někdy stojím,
Ami C D Emi
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zaplaví.

Ref.:

.....

Jiřina Fikejzová je řazena mezi nejlepší české textaře. V roce 2002 dostala při příležitosti 75. narozenin jubilejní platinovou desku Supraphonu za významný přínos české populární hudbě a vklad k prestiži vydavatelství. Je velice významnou textařkou na poli české country hudby. Z mnoha jejich písní vyčnívá Sedm dostavníků, kterou zpíval Waldemar Matuška.

Emi Ami Emi

1. Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas,
H7
tvůj krk je připravenej na provaz,
Emi Ami - Emi
kterej se houpá blíž a blíž.

Ami Emi

Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
H7
nejradši lehnul bysis do stínu,
Emi Ami - Emi
jenom kdyby tu nákej byl.

E7 Ami
Ref.: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,
D7 G
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.
H7 C
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
H7 Emi Ami - Emi
máš asi strach, seš ale chlap a desperát.

2. Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dusot kopyt zní,
ubal si cigaretu poslední, než zazní obávanéj hlas.
Hands up old boy, bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt úroveň,
že v očích ještě ocel máš.

Ref.: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly....

E7
Ami
 Ref.: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach
D7
G
 ten právo má, aby řek šerif o něm: Byl to chlap.
H7
C
 Tak naposled pohled' na slunce smutným úsměvem,
H7
Emi Ami - Emi
 život je boj a tys ho předčasně prohrál.

Hoboes byla česká moderní trampská hudební skupina vzniklá v letech 1963 až 1965. Hrála původní písně bratří Ryvolů. Skupina vznikla jako osadní kapela trampské osady *Zlatý klíč*, až později se ustálila sestava a vznikl název *Hoboes*. Koncem šedesátých a začátkem sedmdesátých let se několikrát umístili na čelných příčkách soutěže na festivalu Porta. V roce 1976 Hoboes obdrželi Zlatou Portu za dlouholetou činnost a přínosy autorské i interpretační. Skupina pravidelněji hrála do let 1975 až 1980, od té doby jen výjimečně, fakticky zanikla úmrtím Wabiho Ryvoly v roce 1995. Písničky bratří Ryvolů hudebně vycházejí nejčastěji z propojení swingových harmonií a trampsko-countryvých melodií.

Zdeněk Svěrák/Jaroslav Uhlíř - Severní vítr |C| - |D|

C Ami
1. Jdu s dřevou patou, mám horečku zlatou,
F. C
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Ami F
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne,
G7 C
a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě,
já nechám si tisíckrát zdát.

C C7 F C G
Ref.: Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
C C7 F C G C
k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

D Hmi
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
G D
už slyším je výt blíž a blíž.

Hmi
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
G A7 D
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek,
a nad hrobem polární zář.

D D7 G D A
Ref.: Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
D D7 G D A D
|: k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím. :|

Vladimír „Eddy“ Fořt - Sosna |Dmi|

Dmi Gmi Dmi Gmi
1. Na stráni, tam opuštěná,
Dmi A Dmi
stála stará sosna.
Dmi Gmi Dmi Gmi
Když jsem já tam pod ní seděl,
Dmi A Dmi
zpívala mi do sna.

C F C F A7
Sama tam dávno stála, vítr si s ní jen hrál,
Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A7 D
kamaráda, snad též měla, člověk jí ho vzal.

D A7
Ref.: Můj starý brachu, tebe noc až skryje,
D
zpívej mi chvilku jen svoje melodie,
D D7 G Gmi
|: my dva jsme staří, a to zmanená,
D A D G - D
že naše srdce jsou už zlomená :|

2. Mrtvá je ta stará sosna, vichřice jí stála,
pahýl němý k nebi trčí, tam, kde ona stála.
Bledá noc na nás kýva, mlha padá na říčku
a já sám, opuštěný, zpívám písničku.

Ref.:

Osadní dovětek:

D D7 G D
A vy se ptáte, kdo v těch plamenech, jest?
D A7 D G - D
Tot' mistr Jan Hus nejznámější čech.

D D7 G D
A vy se ptáte, kdo v těch plamenech, jest?
D A7 D
Tot' mistr Jan Hus nejznámější čech.
D G D A7 - D
V košili.

.....
Tento osadní dovětek se v kruhu kamarádů na osadě Údolí Návrtau zpívá již celé generace.

Poznámka autora

Jan Nedvěd - Stánky |D|

- D G
1. U stánků na levnou krásu,
D Gmi
postávaj a smějou se času,
D A D
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.
- D G
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
D Gmi
uteče den jak večerní zprávy,
D A7 D D7
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.
- G A7
Ref.: Jen zahlídlí svět maj na duši vrásky
D Gmi
tak málo je, málo je lásky
D A7 D
ztracená víra, hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

Ref.:

.....
Jan Nedvěd (* 24. září 1946 Praha) je český folkový zpěvák, kytarista, hudební skladatel a jeden z nejúspěšnějších folkových písničkářů.

Svou hudební kariéru zahájil v beatových hudebních skupinách (Five Dogs, The Three Long Fingers, The Preachers). Od roku 1972 vedl tramskou skupinu Toronto, která byla roku 1974 přejmenována na Brontosauy, v níž s bratrem Františkem Nedvědem tvořil ústřední dvojici. Paralelně s tím vystupoval se skupinou Spirituál kvintet. Od roku 1988 vystupoval sólově a od 1992 opět s bratrem Františkem, po roce 1996 také se skupinou Příbuzní.

Trampská klasika - Stará pacifická |D|

 D G D
Ref.: Hoši, stará pacifická veze dynamit,
 A7 D
 šéf se ptá, jak pokračujem dál,
 D G D
 zda-li pak už překročila osmnáctou majli,
 A7 D
 Rochesrock zdali byl prokopán.
 D G - A - D
|: Padadádam... :|

1. Čekám až Bill přiřzene svou káru,
 s ostrým hvizdem zastaví u nás,
 seskočí z tendru a vypustí páru,
 mezi doušky whisky slyším hlas.
 Už jedou!

Ref.:

2. Rok je pryč a já pasu svý stáda,
 ruce ztvrdlý, prošedlej vlas mám,
 vracím se tam, kde žloutne tráva,
 když projíždí expres, slyším hlas.
 Už jedou!

Ref.:

Waldemar Matuška - Slavíci z Madridu |Ami|

Ami E7 Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E7 Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E7 Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E7 Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
Ref.: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E7 Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky, poslouchat slavíky,
E7 Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená, pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

Ref.:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Ref.:

Lidová píseň - Šla panenka k zpovídání |D|

- D A7 D
1. :|Šla panenka k zpovídání, měla pěkné šněrování.|:
- D G D A7
- :|A pan páter se jí ptal, (se jí ptal), kdo že ji tak
- D
- šněroval.|:
2. :|"Pane páter, proč se ptáte, vždyť vy jenom zpovídáte."|:
- :|"Sama já se šněruju, (šněruju), a Honzíčka miluju."|:
3. :|V klášteře mě nic netěší, protože tam nejsou hoši.|:
- :|Volám: „Hoši pojdte sem, (pojdte sem), já už v klášteře nejsem!“|:
-

Spirituál kvintet - Širý proud |D|

- D G D
1. Ten širý proud, jak přejít mám,
- Hmi Emi A
- proč neumím se nad něj vznést,
- F#mi Emi F#mi Hmi
- ach, člun tak mít, ten řídit znám,
- G A D
- v něm lásku svou bych chtěla vézt.
2. Jak kamení, jež působí,
- že potápí se celý prám,
- tak těžká zdá se, bůh to ví,
- má láska zlá, co v srdci mám.
3. Vždy, když se láska rozvíjí,
- rubínů zář se line z ní,
- však jako krůpěj pomíjí
- pod letní výhni sluneční.
4. Až něžnou růži spatříš kvést,
- co trny zájem oplácí,
- nenech se krásou klamnou svést,
- hled', ruka má teď krvácí.
5. Ten širý proud jak přejít mám,
- proč neumím se nad něj vznést,
- ach, člun tak mít, ten řídit znám,
- v něm lásku svou bych chtěla vézt.

Greenhorns - Šest bílých koní |G|

G

1. Jako by andělů chór, tam z půlnoční strany hor,

G7

píseň divnou začal hrát, vím proč vítr teď přestal vát.

C

D

Good by Joe, „good by Joe“,

D

G

šest bílých koní už mě veze tmou.

G

C

D

Ref.: Sbohem všichni, co jsem znal,

D

G

já už slyším zlatých kopyt cval.

2. Ted' už vím, není to sen, že je náhle tak černá zem,
noc bez hvězd a bez mraků, jenom šest bílých oblaků.

Good by Joe, „good by Joe“,

šest bílých koní už mě veze tmou.

Ref.:

3. Jako by andělů chór, tam z půlnoční strany hor,
píseň divnou začal hrát, vím proč vítr teď přestal vát.

Good by Joe, „good by Joe“,

šest bílých koní už mě veze tmou.

Ref.: Sbohem všichni...

*: Good by Irene, „good by Irene“,
sbohem Marty, „sbohem Marty“,
good by Joe, „good by Joe“,
šest bílejších koní už mě veze tmou.

Jiří Zmožek - Tam u nebeských bran |C|

F C G
1. Měl jsem rád pár písni v nich jsem žil,
G7 C
cesty toulavý ty, o kterých jsem snil.
C F C
S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
F C G C F - C
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

2. Bez řečí jsem každou práci vzal,
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít,
pro tu čest, že směl jsem s vámi žít.

F G C
Ref: Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
F G C C7
štítý hor co nejdou překlenout,
F C
krásnější svět vůbec nehledám,
C F C G C F - C
to řeknu vám tam u nebeských bran.

3. Dětský smích a vlání koňských hřív,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív.
Slunce zář, když hrála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

Ref: (2x) ...
C F C G C C - F - C
To řeknu vám tam u nebeských bran.

.....
Hudbu k písni složil Jiří Zmožek původně pro Karla Gotta, ale když ji
Michal Tučný se Zdeňkem Rytířem uslyšeli, vyprosili si ji pro sebe.

COP - Tennessee Waltz |G|

1. Já bych tančil, pojd' má milá, hrajou Tennessee waltz,
volnej jsem a hvězdy už spí.

A jen prstem, kejvneš lásko a já s Tebou tančím,
mám blízko, Tvý srdce, vždyt' víš.

Ref:. Nezapomínej, když hrál jsem Tennessee waltz,
pouze Ty víš, jak je to se mnou.

Naše láska, moje milá, ta přišla s tou nocí,
jak překrásnej Tennessee waltz.

2. Někdo cizí, tančí s Tebou, krásnej Tennessee waltz,
smutnej jsem a hvězdy to ví.
Srdce svý, Tys mu dala a já jdu teď stranou,
a toužím, zas mít blízko, tělo Tvý.

Ref:.

OSADA SIOUX (1928)

"Vlajka letí vzhůru, k radosti našich dětí....."

Psal se rok 1928, kdy několik kamarádů, toužících po romantice a přírodě, po zdolání Kavčích vrchů a lesních porostů na Babě, stanulo nad panenským údolím Klikatého potoka pod Okrouhlicí. Zdálo se těmto průkopníkům, že nikde jinde na svých průzkumech neviděli tolik přírodní krásy, jako v tomto údolí. To byl důvod k opakovaným návštěvám a posléze rozhodnutí založit v těchto místech osadu. Jejich další následovníci potvrdili, že jejich rozhodnutí bylo správné.

Příroda jim skýtala možnost zapomenutí na sociální problémy a dávala jim naději na lepší zítřky.

Mezi zakladatele osady Sioux, jak byla později nazvána, patřili Sláva Poupě, Kostra Dvořák a Berta Müller. Tito průkopníci, které spojovalo kamarádství uzavřené u táborových ohňů, žili v údolí zpočátku svorně pod plachtovým stanů, až konečně v roce 1933 byla postavena první chata, ke které časem přibývaly další.

Větší rozvoj nastal po roce 1945.

Hoboes – Tereza |C|

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel jako by se bál.
Že asfaltový moře odliv má,
a stáj že svého koně nepozná.
Ref.: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš.
Naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát,
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta jinak nic.

Ref.

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut,
zaznívá odněkud něžnej tón flaut.
A v závěji starýho papíru,
válej se černý klapky z klavíru.

Ref.:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám,
a vím že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí,
a vosmělý město mlčící.

Ref.:

Ivo Fischer - Tisíc mil - |G|

G Emi
1. V nohách mám už tisíc mil,
Ami C
stopy déšť a vítr smyl
Ami D G D
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

G Emi
Ref.:1) Těch tisíc mil, těch tisíc mil
Ami C
má jeden směr a jeden cíl,
Ami D G
bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkrej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.

Ref.:2) Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

Ref.:3) Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Ref.:4) Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
|:jeden cíl, ten starej známej bílej dům.:|

1. Travička zelená, na ní kvítí,
panenko milená, musím jítí!
Ozvěnou se chvějí hory,
trubač volá pod prapory!
A já tam ještě dnes musím býtí.

G C D7 G
|: Naši věrnost nic nezlomí, nic nerozdrtí.

F G C F
Zústaneme kamarádi až do smrti.:|

Během druhé světové války si ji oblíbili vojáci na Středním Východě a byl zároveň pochodem čs. voj. jednotky v SSSR. Při osvobozování v květnu 1945 jí byla vítána čs. obrněná brigáda v Plzni a pravidelně je zpívána u hrobu generála Karla Klapálka na Olšanech. Vojenské písničky byly samozřejmě skládané například Karlem Hašlerem, Karlem Vackem a mnohými jinými profesionálními i amatérskými autory.

Hop Trop - Tři kříže |Dmi|

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
Dmi C Dmi
který v drápech má ďábel sám.
Dmi C Ami
Bílou přídí šalupa "My grave" míří
Dmi C Dmi
k útesům, který znám.

F C Ami
Ref.: Jen tři kříže z bílýho kamení,
Dmi C Dmi
někdo do písku poskládal.
F C Ami
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi C Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten."

Ref.:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

Ref.:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katy Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomí měl, vedle nich si klek...

Dmi C
Ref: Snad se chtěl modlit: vím, trestat je lidský,
Ami Dmi C Dmi
ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí.

Ref.: Jen tři kříže z bílýho kamení,
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm co jsem psal.

Tramská píseň - Tyrolské pláne |D|

D

Hmi

1. Ty Tyrolské pláně, jaká je to krása,
G A D
při pohledu na ně každé srdce jásá.
 2. Jedna nóbl dáma šla na horskou túru,
mladý horský vůdce provázel jí vzhůru.
 3. Jak tak vzhůru stoupá, pingl se mu houpá,
je to túra děsná, sukně je jí těsná.
 4. Odhodila sukni, on se chopil hole,
„Tohle jsme ty vole mohli dělat dole!“.
 5. Zahodte ten klacek, než Vám dám pár facek,
já jsem nóbl dáma, dělám si to sama.
 6. A když řekla ano, přetrhlo se lano,
oba spadli dolu, zabili se spolu.
 7. Z toho poučení páni alpinisté,
kdo chceš býti vůdce, nesmíš býti svůdce.
1. Sloka

Osadní hymna - Údolí návratu

- Ami E7 Ami
1. Jdou z lesů do hor stíny,
Dmi Ami Dmi E7
noc již přichází, měsíc vychází.
Ami E7 Ami
Tmou z ohně kouř jde líný,
Dmi Ami E7 A
měsíční jen zář mojí hladí tvoji tvář.
- A A+ D A
2. Po měsíční záři pozdrav tobě posílám,
E E7 A E7
údolí vzdálené vzdálené za horami.
A A+ D A
Než se zase vrátím obraz tvůj si přivolám,
E E7 A
tiše jen jako sen pod hvězdami.
- A A7 D
3. To údolí mládí, jež má každý rád,
H E E+
čeká kamarádi, čeká na návrat.
A A+ D A
Po měsíční záři pozdrav svůj ti posílám,
E E7 A
Údolí návratu za horami.

.....
V roce 1942, dnem 4. dubna dostala naše do té doby bezejmenná osada (někdo říkal Huderka, údolí Blanice nebo Polánka) oficiální název "Údolí návratu". V chatě Karla Zieglera se sešli všichni osadníci. Každý navrhl název osady a o každém návrhu se zvlášť hlasovalo. Nejvíce hlasů dostal návrh Mirka Krejzy - Údolí návratu. Jako přímý účastník mohu říci, že Mirek Krejza, který na Polánku téměř nejezdil nevěděl, co má dát za název. Údolí návratu mu doporučil Standa Řáda, který se stále na Polánku vracel a sám jako starý hecíř dal název "Osada psů utržených ze řetězů", protože po osadě pobíhal puštěný pes.

Prvním šerifem osady byl zvolen starý romantik Pepík Dusil. V tomto roce byl podle návrhu Tondy Škvora dokončen osadní totem, na jehož dlabání se s ním spolupodílel Ota Kovář. Rovněž návrh osadní vlajky je dílem Tondy Škvora.

Z kroniky Údolí návratu

Jiří „Péro“ Patka

Bohužel se po dlouhém bádání nepodařilo zjistit, kdy přesně byla napsána osadní hymna. Jedno je ale jisté. Osada Údolí návratu byla vždy líhni skvělých muzikantů. Dle povídání pamětníků byla napsána nedlouho po vzniku názvu a vlajky osady.

Poznámka autora

Zdeněk Vejnar – V krčmě Santa Puelo |Dmi|

- Dmi Gmi
1. V krčmě Santa Puelo, bylo denně veselo,
Gmi Dmi
v kouři a čmoudu, v pletenci oudů,
A Dmi
mačkalo se tělo na tělo.
- Gmi A Dmi
|: Pá..da...dá... :|
2. Vína tečou putýnky, a jsou cítit sardinky,
toreadoři a matadoři,
pořádají šibřinky.
- |: Pá..da...dá... :|
3. V tom na schodech dupy dup do hospody vlít jak sup,
byl to toreador,
na nose měl nádor v kapse neměl ani chlup.
- |: Pá..da...dá... :|
4. Holky řekli „Tě péro.“ ty jsi správnej toreo,
a vášnivá Loty černá jako boty,
rafla ho hned za péro.
- |: Pá..da...dá... :|
5. Nezbylo z tý hospody ani prkno na schody,
zeď tam byla samá díra,
pořádněj kus Kanady.
- |: Pá..da...dá... :|

D
A
 Ref.: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
D
 at' ti každěj den připomíná,
D
G
D
 |: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
A
D
D7
 at' ti každěj den připomíná. :|

Trampeká píseň - Vandrák je na světě... |D|

D A
1. Z jara když voní louky háj a slavík zpívá že je máj,
A D
v tulákovi se rozzvučí touha po dívčím náručí.
D D7 G
Tulačku najde na mezi, pomiluje a nechá stát,
D A7 D
a když ho srdce zabolí odletí od ní jak ten pták.

D D7
Ref.: Vandrák je na světě sám a sám a sám,
G D
dneska je tady a zejtra je tam,
G D
|: on zhyne za plotem jako to ptáče,
A7 D D7
žádná pro něj nepláče. :|

2. Když tulák prošel celý svět, hlava mu začla šedivět,
místečko najde co měl rád a tam si zajde zazpívat.
Zjara když voní louky háj a jarní ptactvo přiláká,
slavík zaletí zazpívat písničku na hrob tuláka.

Ref.:

OSADA ALBATROS (1935)

"Osado malá na břehu Zlaté řeky....."

V době, kdy tramping na Benešovsku již zapustil své kořeny a první průkopníci postavili své boudy pod Okrouhlicí a na Polánce, zatoulali se do údolí Chotýšanky dva kamarádi z Benešova, Jarda Tyrner a Honza Filip, Don zvaný.

Zalíbilo se jim v údolí, kde bylo plno zvěře, v okolních lesech rostly houby a potok se hemžil rybami. Pronajali si od Kronusů ze statku kousek pozemku, tam na horním toku potoka pod železničním mostem, a postavili první boudu. Další chaty vyrostly naproti u starého volejbalového hřiště a níž po potoce se dále usadili Láďa Platil, Tonda Žaba a Jenda Zach.

Touha po romantice a návratu k přírodě přivedla po válce do údolí další generaci plnou elánu a nových nápadů. Byla postavena chata "Opatia" a v té době zaznamenala osada i největší rozmach. Dostala název "Albatros", písnička "Osado malá" se stala osadní hymnou a prvním šerifem byl zvolen kamarád Láďa Platil.

Pavel Bobek - Ved' mě dál, cesto má |G|

G Emi
1. Někde v dálce cesty končí,
D C G
každá prý však cíl svůj skrývá.
G Emi
Někde v dálce každá má svůj cíl,
D C G
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

G D Emi C
Ref.: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
G D C G
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Ref.:

Emi D G
3. Pak na patník poslední napíšu křídou,
C G D
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád.
Emi F
Písně své, co mi v kapsách zbydou,
C G D D7
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

Ref.:

Pacifik - Velrybářská výprava |D|

D G A7 D
1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
Hmi Emi A7 D

"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"

G A7 D
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Hmi Emi A7 D

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

D G A7 D
Ref.: |: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Hmi Emi A7 D
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :|

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

Ref.:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

Ref.:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

Ref.:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Ref.:

Keks - Víš |Ami|

Ami F G C Ami
1. Jsi jen jednoduchá a voníš vesnicí,
Ami F G Ami
nic tě nerozhází jsi dívka tajně jen snící.
Ami F G C Ami
Jen jedny boty máš o jiný nestojíš,
Ami F G
a ty se nebojíš, že se mi nelíbíš.

Ami D
Ref.: Víš, ty jsi z jinýho světa,
Hmi E
víš, stačí ti jen pouhá věta.
Ami D G E
Víš, stačí ti místo drahejších dárků.
Ami D
Víš, to je fakt - zajímavý
Hmi E
víš, že tě to se mnou baví
Ami D G
Víš, snad je to tím, že tě mám rád.

2. My spolu chodíme, za ruce se vodíme,
když nejsem strážlivej, domu mi cestu ukážeš.
A celou vejplatu, celou projíme,
a potom stačí nám jen, když se spolu vyspíme.

Ref.:

3. Třeba jednou přijde den, kdy se spolu rozejdem,
třeba nám to nákej ideál překazí.
Pak jenom vzpomínej, pak jenom - vzpomínej,
pak jenom vzpomínej a nikomu - nepovídej.

Ref.:

Zdeněk Rytíř - Víš, kdo ti smí? |D|

D

1. Víš kdo ti smí z tvých vlásku copy splést,

A

víš kdo ti smí pohladit dlaň,

D

D

A

D

a víš kdo té smí na ústa políbit, hm, hm, hm,

2. Táta, ten ti smí z tvých vlásku copy splést,

máma hladivá tvou malou dlaň,

a já té teď smím na ústa políbit, hm, hm, hm.

S.T.O.B. a Volejbal

Byl to spolek, který působil v letech 1933 - 1948. Byl registrován na základě předložených stanov Zemským úřadem v Praze v březnu 1933. Ve stanovách je uvedeno, že členové spolku se budou zabývat tábořením, sportem, a společenskými a vzdělávacími akcemi. Mezi sporty byl zařazen i volejbal, který se stal velmi populárním a bylo v něm dosahováno nejlepších výsledků. V dochované klubovní „Zápiskové knize“ je první, ustavující valná hromada datována 17. února 1933. Můžeme snad, i když s jistými výhradami, toto datum ztotožnit i s datem vzniku volejbalového S.T.O.B.u. Také datum ukončení volejbalové činnosti klubu přejímám ze „Zápiskové knihy“, kde je v zápise z výborové schůze konané 26. dubna 1948 uvedeno, že výbor S.T.O.B. rozhodl „zlikvidovat svoje závodní, sportovní odbory a jejich hráči mají přestoupit do SOKOLA“. V tom smyslu byla sestavena resoluce, kterou zástupci S.T.O.B.u přednesou 27. dubna 1948 na schůzi rozšířeného akčního výboru SOKOLA. Tím písemné podklady končí a končí tím i nejslavnější éra benešovského volejbalu.

Benešovský volejbal v letech 1945 - 1989

Jiří Jandač

Dle dochovaných plakátů z dob protektorátu bylo běžné, že na mistrovské zápasy či turnaje nemohli občané židovského vyznání. Doslova je na nich napsáno: „Židům vstup zakázán!“

Volejbalisté S.T.O.B.u hráli volejbal mezinárodní úrovně. Byli přítomni např. v Polsku či v Itálii a jiných zemích.

Poznámka autora

Jenda Korda/František Korda/Václav Skoupý - Vlajka Trampeká hymna - |Dmi|

Dmi A7
1. Vše tone v snách a život kolem ztich',
Gmi Dmi
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
Dmi Gmi
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
Dmi A7 D
z písniček známých vše jistě vytuší.

D G A7 D
Ref.: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
Fmi# G
hned se s mráčky snoubí,
D A7 D
vlát bude zas, až mládí čas opustí nás.

2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj,
a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
vzpomeň chvil těch, kteréš' míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

Ref.:

„Vlajka“ vznikla na začátku roku 1929. To k mému bratru docházel výborný houslista Vašek Skoupý a často si onu melodii přehrávali. Mně se také moc líbila, doprovázel jsem je na kytaru a když v téže roce Lone Star na Kačáku uspořádala svůj první trampský večer, napsal jsem na zmíněnou melodii text a hned jsme ji s kamarády z Lone Staru nacvičili a poprvé na jejich večírku zazpívali. To, že se jí pak dostalo pocty nejvyšší, to jsem se dozvěděl až dlouho po druhé světové válce, kdy jsem byl svědkem, jak na jednom trampském večeru při jejím zpěvu celý sál povstal.

Mně šel při tom mráz po zádech ...

Bylo to veliké a radostné překvapení. Škoda, že se toho nedožil můj bratr Frantík. Děkuji všem kamarádům trampům za uznání.

Nesmírně si toho vážím.

Jenda Korda

Trampeká píseň - Večer na ostrovech |E|

E C E E C E
1. Večer na ostrovech, slunce mizí v moři,
A E A
tisíce hvězd hoří, tisíce krás tvoří,
E H7
v dálných tropech,
E C E H7 E
z lesa starých palem šero stoupá kolem.

E A E
2. Vlna za vlnou plynou,
E A E
vlna za vlnou hynou,
H7
v příboji o útes korálů,
E H7
v bouři pasátů, monotónních chorálů.

E A E
3. Vlna vlně je hrobem,
E A E
vlna s vlnou lká sborem,
H7 E
píseň poslední, píseň pohřební,
H7 E
dříve, než se v pěnu promění.

Vlastimil Hála/Jan Rychlík/Pavel Kopta

Whisky, to je moje gusto |C|

C G
Ref.: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Dmi G C Ami Dmi G
kdyby ji můj táta pil, byl by tu žil mnohem dýl,
C C F
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
Fmi C Ami C Ami
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
C G C
jen když je co pít.

Cmi G
1. Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
Cmi G
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Cmi Fmi
kdo chce se stát mužem, ten whisky pije rád,
G C
a proto všichni můžem společně zazpívat:

Ref.:

.....
Původní píseň byla napsána v roce 1964 pro operetní komedii Limonádový Joe podle knihy Jiřího Brdečky. Scénář zpracoval a režíroval Oldřich Lipský. Píseň nazpívala zpěvačka Yvetta Simonová.

Trampeká píseň - Z Fortu Jerry (Rek ten Jerry) |G|

- G
1. Rek ten Jerry měl rád svou Merry,
A7 D7 G
proto měl úsměv na rtu.
G
Rek ten Jerry při sklence cherry,
A7 D7
obrátil svojí kartu.
- D7
Černý král v pěsti „padádadá“,
G
značí neštěstí „padádadá“.
- G
A proto Jerry vzpomněl na Merry,
A7 D7 G
v rukávu skryl deringery.
- G A7
Ref.: Zítř ráno až slunko zlíbá zem,
D7 G G7
z Fort Adamsonu všichni vyjedem.
C G
S jase na lici, s koltem v pravici,
A7 D7
zamíříme lesem.
G A7
Zítř až vyjde slunéčko rudé,
D7 G G7
ve starém Fortu veselo bude.
- C G
|: Pak za krátký čas ohňů rudý jas.
A7 D7 G (G7)
k životu probouzi nás. :|
2. Bum rána třeskla zbraň se zaleskla,
na stůl padl černý král.
S děsem v oku, s olovem v boku,
rek ten Jerry umírá.
- Náhle cval koní „padádadá“,
Lesem zazvoní „padádadá“.
- Tmou kaňonu cválají spolu,
trapeři z Fort Adamsonu.

Ref.:

Grennhorns - Za chvíli už budu v dáli |G|

G

1. Hučku svou na pozdrav smekám,

Ami

světla vlaků vidím plát,

D7

tak na svůj nárazník čekám,

C

G

už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,

zjistíš, že se slehla zem

a tvůj miláček že pláchnul

půlnočním expresem.

G

Ami

Ref.: |: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,

D7

C

G

o tvůj lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :|

3. Nejdřív zní vlakověj zvonec,

pak píšťala, je mi hej,

konečně vím, že je konec

naší lásky tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku,

tuláckej song budu hrát,

sedím si na nárazníku

a je mi tak akorát.

Ref.:

5. Oženil se mraveneček, ví to celá obora,

o půlnoci zavolali mravenčího doktora.

Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis.

„Dvakrát denně láhev rumu, budeš chlapík jako rys.“

Ref.:

G G7 C G

G G7 C G

D7

G G C G

D 7 G

2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,

než jsem jí stačil říct, že je hezká,

D7 **G**

zpěněnej býk se k nám hnál.

D D7

G G7 C G

D7 G

do dále upaloval.

3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu,
a já jsem zase přebíral,
všechny své prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.

4. Ztraceněj život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.

Ref. :

5. Jó, rychle oplácí tenhle ten svět,
než bys napočítal pět,
Ďáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.

6. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětril jsem neštěstí.

G7 C G
 Ref.: Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
 D7
 potom mě za nohy vzal (a zahodil),
 G G7 C G
 udělal jsem přemet jako tur řval,
 D7 G D7 G C G
 do dále upaloval, upaloval, upaloval.

.....
 „Nechci paušalizovat, ale myslím si, že kdo alespoň jednou neměl ruku nad hlavou a neřičel při tom na celý kolo to svoje „Jupí čertéé, jdi radši dááál“, měl by mít ve svém trampském vysvědčení velkou nedostatečnou z předmětu... „Nadšené vyřvávání.“

„Doba s Greenhorny a dílem i se skupinou White Stars mezi lety 1965 a zhruba 1974 byla úžasná zejména v tom objevování country a bluegrassu.“

„Právě to objevování byl obrovský náboj. Tvrdím, že je to ze starých nahrávek Greenhorns cítit...“

Marko Čermák

To bylo v Dakotě o vejplatě, whisky jsem tam pašoval...r.1966.

1. V zátoce naší je celý den stín,
dneska je tichá, to já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše méj,
za vodou čekám na lásku svoji.

2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci vzal?

3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát.

4. Zítřa se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Ivo Fischer - Zelené pláně |Ami|

- Ami Dmi Ami E
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami Dmi C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F G D A7
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi G C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami Dmi Ami E Ami
rád žiju na ní, tý plá...ni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.
- F G C
Ref.: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F G C Ami
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami Dmi E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

.....
Málo známý fakt je, že původní český text napsal Ivo Fischer. Originál Greenfields naspal Terry Gilkyson, Richard Dehr a Frank Miller.

Jako první píseň nazpíval Josef Zíma 24.5.1963, avšak nejznámější jsou Zelené pláně nazpívané skupinou Spirituál kvintet. Později píseň nazpíval ještě Miki Ryvola s Druhou trávou.

Vilda Dubský - Zlaté střevíčky |D|

D

1. Moje střevíčky jsou jako ze zlata,
A7
když je mám, připadám si hrozně bohatá.
A7
Ty si vezmu jen v onen slavný den,
D
až si sednem do kočáru ty a já.
2. Moje bílé šaty celé z hedvábí,
ty naráz všechny lidi kolem přivábí.
Budou v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

D

Emi

- Ref.: Ach, jsou samé zlato, ach, ty stojí za to,
A7 D
zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou.
D Emi
Jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,
A7
když ty střevíčky pěkně jdou,
D A7 D
tou zlatou uličkou.

3. Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas.
V onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.
4. Moje sestra Luce a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech v onen den.
Ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já.

Ref.:

5. Potom řeknu: "Sbohem, děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svit."
Sen je vyplněn, přišel onen den,
kdy si sednem do kočáru ty a já.
6. Všichni lidé budou mi hned závidět,
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let.
Budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já.

Ref.:

Rudolf Harnisch - Zlatokop Tom |G|

G
1. Tom dostal jednou nápad,
G
když přestal v boudě chrápat,
D7
že má se něco stát, a že byl kluk jak jedle,
G G7
tak rozhodnul se hnedle a odjel na západ.

C G
Z domova si sebral sílu,
A D7
krumpáč, bibli, dynamit a pilu,
G
mimoto prut a červy, do torny dal konzervy
A D7 G
a jel zlato vyhledat.

G A
Ref.: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
D7 G C G G7
jen ty mi stojíš za to život pro tě dát.
C G
Protože, bez tebe zlato nic není,
A D7
jen ty jsi to moje hať patě, potěšení (neposer se),
G
zkrátka a dobře ty jsi to moje zlato,
A D7 G
zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop o zlato ani nezakop,
neví, jak vypadá.

Jak tak dlouho kopal,
tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.

Sebral si svoji kytáru, dal si nalejt whisky,
brandy v baru.

A za poslední nuget svý holce
koupil puget a pak jí zazpíval.

Ref.:

Tramprská klasika - Zrzavej Johnny |D|

- D Db D Db
1. V daleký Kanadě na divém západě,
D A7 D
zrzavej Johnny kdysi býval.
D Db D Db
Hlavu měl zrzavou, kobylu šmajdavou,
D A7 D
a kus lásky ve svém srdci skrýval.
- G D
A když se mu kamarádi smáli,
G D A7
co že on se pod kobyloú vá...lí?
D Db D Db
Na koně vyskočil, sombreroem zatočil,
D A7 D
písničku zpíval do dáleí.
- D
Ref.: Pro hubičku malou pustinou zoufalou,
A7
hnal bych se děsných sto mil,
A7
co na tom záleží v takový soutěži,
D
i kdybych si hnáty zlomil.
D
K dívence přispěchám, srdce jí zanechám,
D7 G
hubičku já jí dám,
G D
|: a když ráno bledé zablikotá „blik,blik“,
A7 D (D7)
jsem zpět u vás. :|
2. On jednou v baru stál, whisky si nalít dal,
a v hrdlo obrátil jí rázem,
- Ta jeho kobyla prdelí hodila,
a chudák Johnny spadnul na zem.
- A když se mu kamarádi smáli, cože on se pod kobyloú váli?
Na koně vyskočil, sombreroem zatočil, písničku zpíval do dáleí.

Ref.:

Rangers (Plavci) - Zvedněte kotvy |D|

- D
1. Už vyplouvá loď John B.,
D
už vyplouvá loď John B.,
D A7
okamžik malý jen, než poplujem v dál.
D D7
Tak nechte mě plout, (...néchte mě plout)
G Gmi
tak nechte mě plout, (...néchte mě plout)
D A7 D
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.
Tak nechte mě plout, (...néchte mě plout)
tak nechte mě plout, (...néchte mě plout)
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
3. Sklenici svou dopil,
zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.
Šerif John Stone, (...šerif Stone)
šerif John Stone, (...šerif Stone)
moji svobodu vzal šerif John Stone.
4. 1. Sloka

Wabi Ryvola/Hoboes - Zvláštní znamení touha |Dmi|

- Dmi Gmi
1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedých mraků,
A Dmi
mlčenlivej zástup kamarádů,
Dmi Gmi7
siluety hor a stromů, staveb opuštěných lomů,
C F
blíží se s duněním vodopádů.
- D Gmi C F
Táhnou krajinou strží a tůň, muži z Shakespearových sonetů,
Dmi Gmi Dmi A7 Dmi
postavy divných tvarů a vůní, přízraky červených barev.
- F Ami Dmi A
Ref.: Zvláštní znamení woodcraft, loukám prostřené stůl,
B Gmi D
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
F Ami Dmi A
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
B Gmi D
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.
2. Do šedivých dnů a roků duní rytmus těžkých kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly,
úbočím a našich hor a strání.

Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky červených barev.

Ref: Zvláštní znamení touha, loukám prostřené stůl,
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

Olympic - Želva |G|

|G C| 4x

- G C G C |G C|G C|
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
G C G C |G C|G
velmi radno je plavat na dno za ní, potom
D Emi
počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
G C G C |G C|G C|
nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

G D C G D C G
Ref.: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
C D D7 C D D7
ona ho na něco nachytá-á, i když si to později vyčítá-á

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želev a spousty vodní.

|G|G|F|F|

á...

|G|G|F|F| 6x

|G|

Jan Werich/Jiří Voskovec/Jaroslav Ježek

Život je jen náhoda |G|

G G7 C G G7
1. Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cmi G D7 G
život plyne, jak voda, a smrt je jako moře.

G G7 C G G7
2. Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
C Cmi G D7 G G7
kdo v životě miluje, at' neztrácí naději.

C C7 G G7 C C7 G
Ref.: Až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
A7 D D7
zlaté rybky vyletí nad mraky, a pak poro---zu---míš,

G G7 C C7 G G7
3. Že je život, jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cmi G D G
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

.....
Peníze nebo život je československý film z roku 1932, druhý
film Voskovce a Wericha. Ve filmu zazněla píseň Jaroslava Ježka Život je
jen náhoda, kterou zpívají Hana Vítová a Ljuba Hermanová. Snímek obsahuje i
další písně, například valčík Rej vážek či Beguine Hydroplan. Režisérem
filmu byl člen Osvobozeného divadla Jindřich Honzl.

